

DE APOCALYPS ONTHULD

*waarin de verborgenheden die daar voorzien zijn
en tot nu toe verborgen waren,
worden onthuld.*

ZESDE HOOFDSTUK

- 1 En ik zag, toen het Lam het eerste van de zegels had geopend en ik hoorde een uit de vier levende wezens zeggen: evenals met de stem van een donderslag: Kom en zie toe.
2. En ik zag en zie, een wit paard en die daarop zat had een boog; en hem is een kroon gegeven; en hij ging uit, overwinnende en opdat hij overwonne.
3. En toen Het geopend had het tweede zegel, hoorde ik het tweede levende wezen zeggen: Kom en zie toe.
4. En een ander paard ging uit, rossig; en degene die daarop zat, werd gegeven de vrede te nemen van de aarde, opdat zij elkaar zouden doden; en hem werd een grote degen gegeven.
5. En toen Het geopend had het derde zegel, hoorde ik het derde levende wezen zeggen: Kom en zie toe, ik zag en zie, een zwart paard en Die daarop zat, had een weegschaal in zijn hand.
6. En ik hoorde en stem in het midden van de vier levende wezens, zeggende: Een maatje tarwe voor een penning en drie maatjes gerst voor een penning; en beschadig de olie en de wijn niet.
7. En toen Het geopend had het vierde zegel, hoorde ik de stem van het vierde levende wezen zeggen: Kom en zie toe.
8. En ik zag en zie, een vaal paard en die daarop zat, had de naam de dood en de hel volgde met hem; en hun werd gegeven de mogendheid van af te slachten over het vierde deel der aarde, met het slagzwaard en met de honger en met de dood en door de beesten der aarde.
9. En toen Het geopend had het vijfde zegel zag ik onder het altaar de zielen van degenen die gedood waren om het Woord Gods en om de getuigenis die zij hadden.
10. En zij riepen me grote stem, zeggende: Hoelang Heer, Die heilig en waar zijt, richt en wreekt Gij ons bloed niet van degenen die op de aarde wonen
11. En aan eenieder werden witte lange klederen gegeven; en hun werd gezegd, dat zij nog een kleine tijd rusten zouden, totdat zij voltallig zouden zijn en hun mededienstknachten en hun broeders, die gedood zouden worden zoals zij.
12. En ik zag, toen Het geopend had het zesde zegel, en zie, er werd een grote aardbeving en de zon werd zwart evenals een haren zak en de maan werd evenals bloed.
13. En de sterren des hemels vielen op de aarde, zoals een vijgenboom afwerpt zijn onrijpe vijgen, door een grote wind geschud.
14. En de hemel is weggeveken zoals een boek dat toegerold is; en alle berg en eiland zijn van hun plaatsen bewogen.
15. En de koningen der aarde en de magnaten en de rijken en de oversten over duizend en de machtigen en alle knecht en alle vrije, verborgen zichzelf in de spelonken en in de rotsen der bergen.
16. En zij zeiden tot de bergen en de rotsen: Valt op ons en verbergt ons van het aangezicht van Hem Die op de troon zit en van de toorn des Lams.
17. Omdat de grote dag van Zijn toorn is gekomen, en wie kan bestaan.

DE GEESTELIJKE ZIN

De inhoud van het gehele hoofdstuk.

Er wordt gehandeld over het onderzoek van hen over wie het Laatste Gericht gehouden zal worden en het werd onderzocht hoedanig verstand van het Woord geweest is bij hen en vandaar de staat van hun levens; dat er waren die in de ware dingen vanuit het goede waren, vers 1,2; die zonder het goede waren, vers 3,4; die in de verachting van het ware waren, vers 5,6; en die ten aanzien van het goede en ten aanzien van het ware geheel en al verwoest waren, vers 7,8.

Over de staat van hen, die in de lagere aarde vanwege de bozen door de Heer werden behoed, dat zij ten tijde van het Laatste Gericht bevrijd moeten worden, vers 9-11.

Over de staat van hen die in de boze dingen en daaruit in de valse dingen zijn, hoedanig die staat is ten dage van het Laatste Gericht.

De inhoud van de afzonderlijke verzen.

En ik zag toen het Lam het eerste van de zegels geopend had, betekent uit de Heer het onderzoek van allen over wie het Laatste Gericht gehouden zal worden, ten aanzien van het verstand van het Woord en daaruit ten aanzien van de staten van de levens van hen; en ik hoorde een uit de vier levende wezens zeggen, evenals met de stem van een donderslag, betekent volgens het Goddelijk Ware van het Woord; kom, en zie toe, betekent de openbaring ten aanzien van de eersten in de volgorde; en ik zag en zie, een wit paard, betekent het verstand van het ware en het goede vanuit het Woord bij dezen; en die daarop zat, had een boog, betekent dat zij de leer van het ware en het goede vanuit het Woord hadden, waar vanuit zij stredden tegen de valse en de boze dingen die uit de hel zijn; en hem is een kroon gegeven, betekent het onderscheidingsteken van hun strijd; en hij ging uit, overwinnende en opdat hij overwonnen, betekent de overwinning op de boze en de valse dingen tot in het eeuwige; en toen Het geopend had het tweede zegel, hoorde ik het tweede levende wezen zeggen: Kom en zie toe, betekent hier hetzelfde als eerder; en een ander paard ging uit, rossig, betekent het verstand van het Woord te gronde gericht ten aanzien van het goede en vandaar ten aanzien van het leven bij hen; en die daarop zat, werd gegeven de vrede te nemen van de aarde, betekent de weggenomen naastenliefde, geestelijke zekerheid en innerlijke rust; opdat zij elkaar zouden doden, betekent de ingekankerde haatgevoelens, de bestokingen uit de hellen en de innerlijke onrusten; en hem werd een grote degen gegeven, betekent de vernietiging van het ware door de valse dingen van het boze; en toen Het geopend had het derde zegel, hoorde ik het derde levende wezen zeggen: Kom en zie toe, betekent hier hetzelfde als eerder; en ik zag, en zie, een zwart paard, betekent het verstand van het Woord te gronde gericht ten aanzien van het ware, dus en aanzien van de leer bij hen; en die daarop zat had een weegschaal in zijn hand, betekent de schatting van het goede en het ware zodanig als die bij hen zijn; en ik hoorde een stem in het midden van de vier levende wezens, zeggende, betekent de Goddelijke bewaking van het Woord uit de Heer; een maatje tarwe voor een penning en drie maatjes gerst voor een penning, betekent, omdat de schatting van het goede en het ware zo nietig is, dat het er nauwelijks een is; en beschadig de olie en de wijn niet, betekent dat er uit de Heer in wordt voorzien dat de heilige goede en ware dingen, die binnenin het Woord schuilen, niet verkracht en ontwijfd worden; en toen Het geopend had het vierde zegel, hoorde ik de stem van het vierde levende wezen zeggen: Kom en zie toe, betekent hetzelfde als eerder; en ik zag en zie, een vaal paard, betekent het verstand van het Woord te gronde gericht, zowel ten aanzien van het goede als ten aanzien van het ware; en die daarop zat had de naam de dood en de hel volgde hem, betekent de uitblussing van het geestelijk leven en vandaar de verdoemenis en hun werd gegeven de mogendheid van af te slachten over het vierde deel der aarde, betekent de vernietiging van al het goede van de Kerk; met het slagzwaard en met de honger en met de dood en door de beesten der aarde, betekent door de

valse dingen van de leer, door de boze dingen van het leven, door de liefde van het eigene en door de begeerten; en toen Het geopend had het vijfde zegel, betekent uit de Heer het onderzoek van de staat van de levens van degenen die op de dag van het Laatste Gericht gezaligd moesten worden en intussen bewaard waren; zag ik onder het altaar de zielen van degenen die gedood waren om het Woord Gods en om de getuigenis die zij hadden, betekent degenen die door de bozen verworpen waren, vanwege het leven volgens de ware dingen van het Woord en de erkenning van het Goddelijk Menselijke van de Heer en door de Heer behoed werden opdat zij niet verleid zouden worden; en zij riepen met grote stem, betekent de smart des harten; zeggende: Hoelang, Heer, Die heilig en waar zijt, richt en wreekt Gij ons bloed niet van degenen die op de aarde wonen, betekent daarover dat het Laatste Gericht uitgesteld wordt en diegenen niet verwijderd worden die het Woord en het Goddelijke van de Heer geweld aandoen; en aan eenieder werden witte lange klederen gegeven, betekent de vergemeenschapping en de verbinding van hen met de engelen die in de Goddelijke ware dingen zijn; en hun werd gezegd, dat zij nog een kleine tijd rusten zouden, totdat zij voltallig zouden zijn en hun mededienstknechten en hun broeders, die gedood zouden worden zoals zij, betekent dat het Laatste Gericht nog slechts een weinig uitgesteld zou worden, totdat degenen verzameld waren, die evenzo verworpen zijn door de bozen; en ik zag, toen het geopend had het zesde zegel, betekent uit de Heer het onderzoek van de staat van leven van degenen die innerlijk boos waren, over wie het gericht gehouden zal worden; en zie, er werd een grote aardbeving, betekent de staat van de Kerk bij hen geheel en al veranderd en de schrik; en de zon werd zwart evenals een haren zak en de maan werd evenals bloed, betekent bij hen al het goede van de liefde geschonden en al het ware van het geloof vervalst; en de sterren des hemels vielen op de aarde, betekent alle erkentissen van het goede en het ware verstrooid; zoals een vijgenboom afwerpt zijn onrijpe vruchten, door een grote wind geschud, betekent door de redeneringen van de natuurlijke mens gescheiden van de geestelijke; en de hemel is weggeweken zoals een boek dat toegerold is, betekent de afscheiding van de hemel en de verbinding met de hel; en alle berg en eiland zijn van hun plaatsen bewogen, betekent dat al het goede van de liefde en ware van het geloof terugweken; en de koningen der aarde en de magnaten en de rijken en de oversten over duizend en de machtigen en alle knecht en alle vrije, betekent hen die voor de scheiding waren geweest in het verstand van het ware en het goede, in de wetenschap van de erkentissen ervan, in de geleerdheid, uit anderen of uit zichzelf, maar toch niet in een leven daarnaar; verborgen zichzelf in de spelonken en in de rotsen van de bergen, betekent dat zij nu in de boze dingen en in de valse dingen van het boze zijn; en zij zeiden tot de bergen en de rotsen: Valt op ons en verbergt ons van het aangezicht van Hem Die op de troon zit en van de toorn des Lams, betekent de bevestigingen van het boze door de valse dingen vanuit het boze, totdat zij niet enig Goddelijke van de Heer erkennen; omdat de grote dag van Zijn toorn is gekomen en wie kan bestaan, betekent dat zij zodanig zijn geworden uit zichzelf door de afscheiding van de goeden en de gelovigen door het Laatste Gericht, dat zij anders niet zouden uithouden.

DE ONTVOUWING

295. En ik zag, toen het Lam het eerste van de zegels geopend had, betekent uit de Heer het onderzoek van allen over wie het laatste Gericht gehouden zal worden, ten aanzien van het verstand van het Woord en daaruit ten aanzien van de staten van de levens bij hen. Deze dingen worden aangeduid, omdat nu in de orde volgt het onderzoek van allen over wie het laatste Gericht gehouden zal worden ten aanzien van de staten van de levens bij hen; dit geschiedt uit de Heer volgens het Woord; dit dus is het, wat wordt aangeduid daarmee dat het Lam de zegels van het Boek opende; dat het Boek openen en de zegels ervan losmaken,

.....

betekent de staten van de levens van allen kennen en eenieder volgens zijn eigen staat richten, zie de nrs. 259, 265-267, 273, 274.

296. En ik hoorde een uit de vier levende wezens zeggen, evenals met de stem van een donderslag, betekent volgens het Goddelijk Ware van het Woord.

Dat onder de vier levende wezens of cherubim het Woord wordt verstaan, zie de nrs. 239, 275, 286; en onder de stem van een donderslag de doorvatting van het Goddelijk Ware, nr. 236.

De stem van een donderslag wordt hier gezegd, omdat onder dit levende wezen de leeuw wordt verstaan, waarmee het Goddelijk Ware van het Woord ten aanzien van de macht wordt aangeduid, nr. 241; vandaar is het, dat gezegd wordt dat dit levende wezen sprak evenals met een stem van een donderslag; gezegd wordt immers daarna, dat het tweede levende wezen sprak, daarop het derde en het vierde.

297. Kom, en zie toe, betekent de openbaring aangaande de eersten in de volgorde.

Eerder werd gezegd, dat in dit hoofdstuk wordt beschreven het onderzoek van allen over wie het gericht gehouden zal worden ten aanzien van de staten van de levens van allen en dat dit geschiedt uit de Heer volgens het Woord, nr. 295; hier wordt dus beschreven het onderzoek ten aanzien van de eersten in de volgorde, hoedanig zij zijn ten aanzien van het verstand van het Woord en daaruit ten aanzien van de staten van de levens van hen; dat de Kerk is vanuit het Woord en dat zij zodanig is, hoedanig verstand van het Woord zij heeft, zie het werk ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem aangaande de Gewijde Schrift’, nrs. 76-79.

298. En ik zag en zie, een wit paard, betekent het verstand van het ware en het goede vanuit het Woord bij dezen.

Met het paard wordt het verstand van het Woord aangeduid en met het witte paard het verstand van het ware vanuit het Woord; van het witte immers wordt gesproken met betrekking tot de ware dingen, nr. 167.

Dat het paard het verstand van het Woord betekent, is getoond in een afzonderlijk werkje over ‘het Witte Paard’; maar omdat daar alleen enkele plaatsen zijn aangevoerd, zullen hier ter bevestiging meerdere worden aangevoerd; dit blijkt duidelijk hieruit dat er paarden gezien werden die uitgingen van het Boek dat het Lam opende en dat de levende wezens zeiden: Kom en zie toe; met de levende wezens immers wordt het Woord aangeduid, nrs. 239, 275, 286; met het Boek evenzo, nr. 256; en met de Zoon des Mensen, Die hier het Lam is, de Heer ten aanzien van het Woord, nr. 44; uit deze dingen blijkt ineens, dat niet iets anders hier onder het paard wordt verstaan dan het verstand van het Woord; dit kan nog duidelijker vaststaan uit het volgende in de Openbaring: *‘Ik zag de hemel geopend, toen, zie, een wit paard en Die op hetzelfde zat, wordt genaamd het Woord Gods; en Hij heeft op Zijn bekleedsel en op Zijn dij de naam geschreven: Koning der koningen en Heer der heren; en de heirlegers van Hem in de hemelen volgden Hem op witte paarden’*, (Openbaring 19:11,13,14,16).

Dat het paard het verstand van het Woord betekent, kan verder nog vaststaan uit de volgende plaatsen: *‘Is Uw ontsteking tegen de zee, Jehovah, dat Gij rijdt op Uw paarden; Uw wagens zijn heil; Gij vertrad met Uw paarden de zee, het slijk der wateren’*, (Habakuk 3:8,15).

‘De hoeven der paarden van Jehovah worden geacht zoals steenrotsen’, (Jesaja 5:28).

‘Te dien dage zal Ik alle paard met verbijstering slaan en zijn ruiters met woede; en alle paard der volken zal Ik slaan met blindheid’, (Zacharia 12:4).

‘Te dien dage zal op de bellen der paarden staan: Heiligheid van Jehovah’, (Zacharia 14:20).

‘Omdat God haar de wijsheid heeft doen vergeten en haar ook niet het inzicht heeft toebedeeld; op de tijd waarop zij zich in hoogte verheft, belacht zij het paard en zijn ruiters’, (Job 39:17,18) e.v..

‘Ik zal het paard vanuit Jeruzalem afhouden; daarentegen zal Hij de natie vrede spreken’, (Zacharia 9:10).

‘Van Uw schelden, o Jehovah, is zowel wagen als paard ingesluimerd’, (Psalm 76:6,7).

‘Ik zal de troon der koningen omkeren en Ik zal omkeren de wagen en die daarin rijden en de paarden en hun ruiters zullen nederdalen’, (Haggai 2:13).

‘Ik zal door U koninkrijken verstrooien, Ik zal door U het paard en zijn ruiter verstrooien’, (Jeremia 51:20,21).

‘Vergadert u van de omtrek over Mijn slachtoffer; gij zult verzadigd worden aan Mijn tafel met het paard en de wagen; zo zal Ik Mijn heerlijkheid geven onder de natiën’, (Ezechiël 39:17,20,21).

‘Vergadert u tot het grote Avondmaal Gods en gij zult eten de vlezen der paarden en van degenen die daarop zitten’, (Openbaring 19:17,18).

‘Dan zal een adder zijn op het pad, bijtende des paards verzenen en zijn ruiter zal achterovervallen; Uw heil verwacht ik, o Jehovah’, (Genesis 49:17,18).

‘Gord Uw zwaard aan, Machtige, stijg op, rijd op het Woord der Waarheid’, (Psalm 45:4-6).

‘Zingt Gode, verhoogt Hem die op de wolken rijdt’, (Psalm 68:5).

‘Zie, Jehovah rijdende op de wolk’, (Jesaja 19:1,2).

‘Psalmzingt de Heer, Die daar rijdt op de hemel des hemels der oudheid’, (Psalm 68:33,34).

‘God reed op een cherub’, (Psalm 18:11).

‘Dan zult gij verlustigd worden in Jehovah en Ik zal u doen rijden op de hoogten der aarde’, (Jesaja 58:14).

‘Jehovah alleen leidde hem, en deed hem rijden op de hoogten der aarde’, (Deuteronomium 32:12,13).

‘Ik zal Efraïm doen rijden’, (Hosea 10:11); Efraïm betekent ook het verstand van het Woord. Daar Elia en Elisa de Heer uitbeelden ten aanzien van het Woord, werden zij daarom ‘de wagen Israëls en zijn ruiters’ genoemd; Elisa zei tot Elia: ‘Mijn vader, mijn vader, wagen Israëls en zijn ruiters’, (2 Koningen 2:12); en de koning Joas zei tot Elisa: ‘Mijn vader, wagen Israëls en zijn ruiters’, (2 Koningen 13:14).

‘Jehovah opende de ogen van de knaap van Elisa, en hij zag, en zie, de berg was vol vurige paarden en wagens rondom Elisa’, (2 Koningen 6:17); de wagen betekent de leer vanuit het Woord en de ruiter hij die wijs is daaruit.

Eendere dingen worden aangeduid met ‘de vier wagens uitgaande tussen de bergen van brons en met de vier daaraan gebonden paarden, die rossig, zwart, wit en hagelvlekkig waren’, die ook de vier geesten worden genoemd en waarvan gezegd wordt dat *‘zij uitgingen van te staan naast de Heer der ganse aarde’, (Zacharia 6:1-8,15).*

In deze plaatsen wordt met de paarden het verstand van het Woord aangeduid of het verstand van het ware vanuit het Woord; evenzo in andere plaatsen.

Dit kan verder nog vaststaan uit de in de tegengestelde zin genoemde paarden, waarin zij betekenen, het verstand van het Woord en van het ware, maar door redeneringen vervalst en eveneens te gronde gericht en ook het eigen inzicht, zoals in de volgende plaatsen:

‘Wee degenen die tot Egypte om hulp afklimmen en op paarden steunen en niet zien op de Heilige Israëls, want Egypte is mens en niet God en zijn paarden vlees en niet geest’, (Jesaja 31:1,3).

‘Stel over Israël een koning, die Jehovah verkiezen zal, alleen zal hij voor zich de paarden niet vermenigvuldigen, opdat hij niet het volk zal terugleiden tot Egypte, om de paarden te vermenigvuldigen’, (Deuteronomium 17:14-16).

Deze dingen zijn gezegd, omdat met Egypte wordt aangeduid de wetenschap en de redenering vanuit het eigen inzicht, vanwaar de vervalsing van het ware van het Woord, welke hier het paard is.

‘Assur zal ons niet behouden, op paarden zullen wij niet rijden’, (Hosea 14:4).

‘Dezen beroemen zich op de wagen en genen op paarden, wij echter zullen ons beroemen op de Naam van onze God’, (Psalm 20:8,9).

‘De leugen, het paard tot heil’, (Psalm 33:17).

‘Jehovah heeft geen lust aan de sterkte des paards’, (Psalm 147:10).

‘De Heilige Israëls zei: In het vertrouwen zal uw kracht zijn; maar gij zei: Neen; op het paard zullen wij vlieden en op het snelle zullen wij rijden’, (Jesaja 30:15,16).

‘Jehovah zal Jehudah stellen gelijk het paard der heerlijkheid; beschaamd zullen zijn zij die op paarden rijden’, (Zacharia 10:3-5).

‘Wee de stad der bloeden, gans vol van leugen en het paard hinnikend en de wagen opspringend; de ruiters doende opklimmen’, (Nahum 3:1-4).

‘Ik zal tegen Tyrus de koning van Babel toevoeren met paard en met wagen en met ruiters; vanwege de overvloed der paarden zal u hun stof bedekken; vanwege de stem des ruiters en des wagens zullen uw muren geschud worden; met de hoeven van zijn paarden zal hij al uw straten vertreden’, (Ezechiël 26:7-15); met Tyrus wordt de Kerk aangeduid ten aanzien van de erkenningen van het ware, hier de vervalste erkenningen van het ware van de Kerk, namelijk de paarden van Babel, behalve in andere plaatsen, zoals in, (Jesaja 5:26,28; Jeremia 6:22,23; 8:16; 46:4,9; 50:37,38,42; Ezechiël 17:15; 23:6,20; Habakuk 1:6,8-10; Psalm 66:11,12).

Het te gronde gerichte verstand van het Woord wordt ook aangeduid met het: rossige, het zwarte en het vale paard in wat nu volgt.

Dat het paard het verstand van het ware vanuit het Woord betekent is vanuit de verschijningen in de geestelijke wereld, zie het werkje ‘het Witte Paard’.

299. En die daarop zat, had een boog, betekent dat zij de leer van het ware en het goede vanuit het Woord hadden, waar vanuit zij stredden tegen de valse en de boze dingen die vanuit de hel zijn, dus tegen de hel.

Onder Hem die op het witte paard zat, waarover in (Openbaring 19:13), wordt de Heer ten aanzien van het Woord verstaan, maar onder hem die op dit witte paard zat, wordt de engelmens verstaan ten aanzien van de leer van het ware en het goede vanuit het Woord, dus vanuit de Heer, eender als onder het heirleger van de Heer in de hemel, *‘dat de Heer volgde op witte paarden’*, (Openbaring 19:14).

Van hem die op het witte paard zat, (Openbaring 19) wordt gezegd, dat vanuit Zijn mond uitging een scherp tweesnijdend slagzwaard, opdat Hij daarmee de natiën zou slaan; en met het slagzwaard vanuit Zijn mond wordt aangeduid het Goddelijk Ware van het Woord, dat strijdt tegen de boze en de valse dingen, nrs. 52, 108, 117; hier wordt echter gezegd, dat hij die op het witte paard zat, een boog had en met de boog wordt de leer aangeduid van het ware en het goede vanuit het Woord dat strijdt tegen de boze en de valse dingen; strijden tegen de boze en de valse dingen is eveneens strijden tegen de hellen, omdat de boosheden en valsheden daaruit zijn; en daarom wordt ook dit aangeduid.

Dat de boog in het Woord de strijdende leer in de ene en de andere zin betekent kan vaststaan uit deze plaatsen: *‘De pijlen van Jehovah zijn scherp, en al Zijn bogen gespannen; de hoeven Zijner paarden zijn geacht evenals steenrotsen’*, (Jesaja 5:28).

‘De Heer heeft Zijn boog gespannen zoals een onvriend’, (Klaagliederen 2:4).

‘Jehovah, Gij rijdt op Uw paarden, Uw boog zal ontbloot worden’, (Habakuk 3:8,9).

‘Hij gaf de natiën voor Hem en deed Hem over de koningen heersen; Hij gaf ze zoals stof van Zijn zwaard, zoals een stoppel zijn boog’, (Jesaja 40:2); in deze plaatsen betekent de boog, omdat over Jehovah of de Heer wordt gehandeld, het Woord, waar vanuit de Heer met de mens strijdt tegen de boze en de valse dingen.

‘Ik zal de wagen afsnijden van Efraïm en het paard van Jeruzalem en de boog des krijgs zal afgesneden worden, daarentegen zal Hij de natiën vrede spreken’, (Zacharia 9:10).

‘Zij spannen hun tong, de boog van hen is leugen en niet waarheid’, (Jeremia 9:3).

‘Zie, de goddelozen spannen de boog, zij bereiden de pijlen op hun pees, om in de duisternis te beschieten de rechten van harte’, (Psalm 11:2).

‘Zij zullen Jozef verbitteren en beschieten, boogschutters zullen hem haat toedragen, maar hij zal zitten in de stevigheid zijns boogs door de handen van de Sterke Jakobs’, (Genesis 49:23,24).

‘Rust uw slagorde tegen Babel, gij allen die de boog spant, schiet in haar en spaart de pijl niet, omdat zij tegen Jehovah heeft gezondigd’, (Jeremia 50:14,29).

‘David weeklaagde over Saul, om de zonen van Jehudah de boog te leren’, (2 Samuël 1:17); in die weeklage wordt gehandeld over de strijd van het ware tegen de valse dingen.

‘Jehovah Zebaoth zei: Zie, Ik verbrekende de boog van Elam, het beginsel zijner sterkte’, (Jeremia 49:35).

‘Jehovah heeft mij gesteld tot een uitgezuiverde pijl; in Zijn pijlkoker heeft Hij mij verborgen’, (Jesaja 49:2).

‘Ziet, de erfenis van Jehovah, de zonen; gezegend hij die zijn pijlkoker met hen gevuld heeft’, (Psalm 127:3-5); de zonen betekenen hier als elders de ware dingen van de leer.

‘In Salem zal de tabernakel van Jehovah zijn; daar heeft Hij de pezen des boogs verbroken, het schild, het zwaard en de krijg’, (Psalm 76:2-4).

‘Jehovah zal de oorlogen doen ophouden, Hij zal de boog verbreken, de spies aan twee slaan, de wagens met vuur verbranden’, (Psalm 46:10; Ezechiël 39:8,9; Hosea 2:17).

In die plaatsen betekent de boog de leer van het ware dat strijdt tegen de valse dingen en in de tegengestelde zin de leer van het valse, strijdend tegen de ware dingen; vandaar betekenen de pijlen en de werpspiesen de ware of de valse dingen.

Aangezien de oorlog in het Woord een geestelijke oorlog betekent, betekenen daarom de oorlogswapens zoals: het zwaard, de speer, het ronde schild, het lange schild, de boog en de pijlen, zulke dingen als van die oorlog zijn.

300. En hem is een kroon gegeven, betekent het onderscheidingsteken van zijn strijd.

Dat de kroon het onderscheidingsteken van de strijd is, is omdat in de oude tijden de koningen in de veldslagen kronen droegen, zoals kan vaststaan uit de historische gegevens en voor een deel uit, (2 Samuël 1:10) waar de man tot David zei over Saul, dat hij *‘toen Saul in de slag ging sterven, de kroon nam die op diens hoofd was en de armbanden die op diens arm waren’*; en verder ook uit de teksten die over de koning van Rabba en David worden vermeld in, (2 Samuël 12:29,30).

En omdat de verzoeken geestelijke gevechten zijn, die de martelaren doorstonden, werden daarom aan hen als onderscheidingsteken van de overwinning kronen gegeven, nr. 103.

Hieruit blijkt, dat met de kroon hier het onderscheidingsteken van hun strijd wordt aangeduid; en daarom volgt ook, *‘en hij ging uit, overwinnende en opdat hij overwonne’*.

301. En hij ging uit, overwinnende en opdat hij overwonne, betekent de overwinning op de valse en de boze dingen tot in het eeuwige.

Dat er gezegd wordt *‘overwinnende en opdat hij overwonne’* is omdat hij die in geestelijke gevechten is, dus verzoeken, overwint in deze wereld, overwint tot in het eeuwige, want de hellen kunnen niemand aanvallen die overwonnen heeft.

302. En toen Het geopend had het tweede zegel, betekent uit de Heer het onderzoek van hen over wie het Laatste Gericht gehouden zal worden, ten aanzien van de staten van de levens van hen.

Hier worden eendere dingen aangeduid als eerder in nr. 295; met het onderscheid waarover wordt gehandeld in hetgeen volgt.

303. En ik hoorde het tweede levende wezen zeggen, betekent volgens het Goddelijk Ware van het Woord, zoals eerder in nr. 296.

304. Kom en zie toe; dat dit betekent de openbaring ten aanzien van de mensen die tweede in de volgorde zijn, kan vaststaan uit wat eerder in nr. 297 is ontvouwd, maar daar over degenen die eerste in de volgorde zijn, hier echter over de tweede in volgorde.

305. En een ander paard ging uit, rossig, betekent het verstand van het Woord te gronde gericht ten aanzien van het goede en vandaar ten aanzien van het leven bij dezen. Met het paard wordt het verstand van het Woord aangeduid, nr. 298; en met rossig wordt aangeduid het te gronde gerichte goede; dat van de witte kleur wordt gesproken met betrekking tot de ware dingen, omdat die is vanuit het licht van de zon van de hemel en van de rode kleur wordt gesproken met betrekking tot de goede dingen, omdat die is vanuit het vuur van de zon van de hemel, zie eerder in de nrs. 167, 231; dat echter van het rossige wordt gesproken met betrekking tot het te gronde gerichte goede, is omdat onder het rossige het helse rode wordt verstaan, dat wil zeggen vanuit het vuur van de hel, te weten de liefde van het boze; het rossige dat het helse rode is, is lelijk en afschuwelijk, omdat niets levends daarin is, maar alles is dood; vandaar is het, dat met het rossige paard wordt aangeduid het verstand van het Woord, te gronde gericht ten aanzien van het goede; dit kan eveneens vaststaan uit de beschrijving ervan ‘dat hem gegeven werd de vrede te nemen van de aarde, opdat zij elkaar zouden doden’, zoals volgt; ook zei het tweede levende wezen, dat een kalf gelijk was, waarmee het Goddelijk Ware van het Woord ten aanzien van de aandoening wordt aangeduid, nr. 241, ‘Kom en zie toe’ en toonde zo dat er geen aandoening van het goede, en dus geen goede bij hen was.

Dat het rode wordt gezegd van de liefde, zowel in de goede als de boze zin, kan vaststaan uit de volgende plaatsen: *‘Die in de wijn zijn bekleedsel wast, in het bloed der druiven zijn mantel, rood van ogen door de wijn en wit van tanden door de melk’*, (Genesis 49:11,12); deze dingen over de Heer.

‘Wie is deze die komt vanuit Edom, rood naar het kleed en het kleed zoals van een die in de wijnpers treedt’, (Jesaja 63:1,2); ook hier over de Heer.

‘De Nazireeërs witter dan de sneeuw, blanker dan de melk, zij waren roder ten aanzien van de beenderen dan roodflonkerende edelstenen’, (Klaagliederen 4:7); in deze plaatsen wordt van het rode gesproken met betrekking tot de liefde van het goede; in de volgende plaatsen met betrekking tot de liefde van het boze: *‘Het schild is rood gemaakt en de mannen purperrood, in het vuur der fakkels hun wagens, hun gedaante zoals van een fakkel’*, (Nahum 2:3,4).

‘Indien uw zonden waren zoals scharlaken, zij zullen wit worden zoals de sneeuw; indien zij rood waren zoals purper, zij zullen zijn zoals wol’, (Jesaja 1:18).

Ook wordt niet iets anders aangeduid met *‘de rossige draak’*, (Openbaring 12:3), en met *‘het rossige paard staande tussen de mirten’*, (Zacharia 1:8).

Van eendere dingen wordt gesproken met betrekking tot de kleuren die vanuit het rode trekken, zoals met betrekking tot scharlaken en purper.

306. En die daarop zat, werd gegeven de vrede te nemen van de aarde, betekent de weggenomen naastenliefde, geestelijke zekerheid en innerlijke rust.

Met de vrede worden alle dingen in een samenvatting aangeduid welke uit de Heer zijn en vandaar alle dingen van de hemel en van de Kerk; en in die dingen de gezegdheden van het leven; deze dingen zijn van de vrede in de hoogste of binnenste zin.

Dat de vrede is de naastenliefde, de geestelijke zekerheid en de innerlijke rust, volgt daaruit, want wanneer de mens in de Heer is, is hij in de vrede met de naaste, namelijk de naastenliefde; en in de bescherming tegen de hellen, namelijk de geestelijke zekerheid; en

wanneer hij is in de vrede met de naaste en in de bescherming tegen de hellen, dan is hij in de innerlijke rust wat betreft de boze en de valse dingen; daar al deze dingen dus vanuit de Heer zijn, kan het vaststaan wat in het algemeen en in het bijzonder met de vrede wordt aangeduid in de volgende plaatsen: *‘Een Knaap is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, op Wiens schouder het oppergezag is; Zijn Naam zal genoemd worden God, Held, Vader der eeuwigheid, Vorst des vredes; aan Hem die het oppergezag en de vrede vermenigvuldigt, zal er geen einde zijn’*, (Jesaja 9:5,6).

‘Jezus zei: Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u’, (Johannes 14:27).

‘Jezus zei: Deze dingen heb Ik gesproken opdat gij in Mij vrede hebt’, (Johannes 16:33).

‘In Zijn dagen zal de gerechte bloeien en veel vrede’, (Psalm 72:3,7).

‘Dan zal Ik een verbond des vredes sluiten’, (Ezechiël 34:25,27; 37:25,26; Maleachi 2:4,5).

‘Hoe verkwikkelijk zijn op de bergen de voeten van hem die het goede boodschapt, die de vrede doet horen, die tot Zion zegt: Uw Koning regeert’, (Jesaja 52:7).

‘Jehovah zegene u en verheffe Zijn aangezichten over u en geve u vrede’, (Numeri 6:24-26).

‘Jehovah zegene Zijn volk in de vrede’, (Psalm 29:11).

‘Jehovah zal in de vrede mijn ziel verlossen’, (Psalm 55:19).

‘Het werk van Jehovah is vrede en de arbeid der gerechtigheid rust en zekerheid tot in het eeuwige; opdat zij wonen in de tabernakel des vredes en in de tenten der zekerheid en in de kalme rusten’, (Jesaja 32:17,18).

‘Jezus zei tot zeventig die Hij uitzond: In wat huis gij zult zijn ingegaan, zegt eerst: Vrede zij de huize; en indien aldaar een zoon des vredes is, zo zal uw vrede op hem rusten’, (Lukas 10:5,6; Mattheüs 10:12-14).

‘De ellendigen zullen de aarde bezitten en zich verlustigen over de veelheid des vredes; zie het rechte; zo is het laatste voor de man vrede’, (Psalm 37:11,37).

‘Zacharias, profeterende zei: De opgang vanuit het hoge is verschenen om onze voeten te richten tot de weg des vredes’, (Lukas 1:78,79).

‘Wijk af van het boze en doe het goede, zoek de vrede en achtervolg die’, (Psalm 34:15).

‘Veel vrede hebben zij die Mijn wet liefhebben’, (Psalm 119:165,166).

‘Och, dat gij naar Mijn geboden geluisterd had, dan zou uw vrede zoals een rivier zijn; er is niet vrede, zegt Jehovah, voor de goddelozen’, (Jesaja 48:18,22).

‘Jehovah zal vrede spreken tot Zijn volk; de gerechtigheid en de vrede zullen elkaar kussen’, (Psalm 85:9,11).

‘Er is niet vrede in mijn beenderen vanwege mijn zonde’, (Psalm 38:4).

‘Hij heeft mij verzadigd met bitterheden; verwijderd is van de vrede mijn ziel, ik heb het goede vergeten’, (Klaagliederen 3:15,17); en nog meer in andere plaatsen, waaruit men kan zien dat de eerder gezegde dingen onder de vrede worden verstaan: houdt het gemoed in de geestelijke vrede en gij zult het helder zien; eveneens in de volgende plaatsen: (Jesaja 26:12; 53:5; 54:10,13; Jeremia 33:6,9; Haggai 2:9; Zacharia 8:16,19; Psalm 4:7-9; Psalm 120:6,7; Psalm 122:6-9; Psalm 128:5,6; Psalm 147:14).

Dat de vrede datgene is wat het binnenst met al het goede en gezegendheid aandoet, zie het werk ‘Hemel en Hel’, nrs. 284 tot 290.

307. Opdat zij elkaar zouden doden, betekent de ingekankerde haatgevoelens, de bestokingen uit de hellen en de innerlijke onrusten.

Deze dingen worden aangeduid, aangezien met de vrede nemen wordt aangeduid de naastenliefde, de geestelijke zekerheid en de innerlijke rust wegnemen en aangezien met het rossige paard wordt aangeduid het verstand van het Woord dat te gronde is gericht ten aanzien van het goede; want die dingen zijn daar, wanneer er niet langer het goede is; en niet langer is er het goede, wanneer niet wordt geweten wat het goede is.

Dat er ingekankerde haatgevoelens zijn wanneer er geen naastenliefde is en verder bestokingen uit de hellen, wanneer er geen geestelijke zekerheid is en dat er innerlijke

onrusten zijn, wanneer er geen rust is van de boze dingen en de begeerten ervan, is duidelijk; maar deze dingen zijn er na de dood, zo al niet in de wereld.

Dat doden die dingen betekent, staat vast uit de betekenis van de grote degen, waarover nu wordt gehandeld in wat volgt.

308. En hem werd een grote degen gegeven, betekent de vernietiging van het ware door de valse dingen van het boze.

Dat het zwaard, de grote degen en het slagzwaard betekenen: het ware dat strijdt tegen de valse dingen en die vernietigt en in de tegengestelde zin het valse dat strijdt tegen de ware dingen en die vernietigt, zie eerder in nr. 52; hier betekent de grote degen de valse dingen van het boze dat de ware dingen van het goede vernietigt.

Zij worden de valse dingen van het boze genoemd, omdat er valse dingen van het niet-boze zijn en deze vernietigen de ware dingen niet, maar eerdergenoemde doen dat wel.

Dat dit met de grote degen wordt aangeduid, blijkt hieruit dat terstond daarop het zwarte paard werd gezien, waarmee wordt aangeduid het verstand van het Woord te gronde gericht ten aanzien van het ware en het ware wordt niet te gronde gericht dan alleen door het boze.

309. En toen Het geopend had het derde zegel, betekent uit de Heer het onderzoek van hen over wie het Laatste Gericht zal zijn, ten aanzien van de staten van de levens van hen. Eendere dingen worden hiermee aangeduid als eerder in nr. 295, met een onderscheid waarover in hetgeen volgt wordt gehandeld.

310. En ik hoorde het derde levende wezen zeggen, betekent volgens het Goddelijk Ware van het Woord, zoals eerder in nr. 296.

311. Kom, en zie toe, dat dit de openbaring ten aanzien van de derde in de volgorde betekent, kan vaststaan uit wat eerder in nr. 297 is ontvouwd, maar daar over de eersten in de orde, maar hier over de derden.

312. En ik zag en zie, een zwart paard, betekent het verstand van het Woord dat te grond is gericht ten aanzien van het ware, dus ten aanzien van de leer bij dezen.

Dat het paard het verstand van het Woord betekent is eerder getoond; dat het zwarte het niet-ware, dus het valse betekent, is omdat zwart tegengesteld is aan wit en van het witte wordt gesproken met betrekking tot het ware, nrs. 167, 231, 232; het witte trekt ook zijn ontstaan vanuit het licht en het zwarte vanuit de duisternis, dus de afwezigheid van licht, en het licht is het ware; maar in de geestelijke wereld is de zwartheid vanuit tweevoudige oorsprong: de ene is vanuit de afwezigheid van het vlammeende licht, dat bij degenen is die in het hemels rijk van de Heer zijn; en het andere is vanuit de afwezigheid van het blinkend witte licht, dat bij degenen is die in het geestelijk rijk van de Heer zijn; deze zwartheid betekent iets eenders als de duisternis, eerdergenoemde echter iets eenders als de donkerheid; die zwartheden verschillen van elkaar: de ene is afschuwelijk, de andere niet zozeer; evenzo de valsheden die zij betekenen.

In de afschuwelijke zwartheid verschijnen zij die duivels worden genoemd, zij verafschuwen ook het ware zoals oehoe's het licht van de zon; in de niet zo afschuwelijke zwartheid echter verschijnen zij die satans worden genoemd; deze verafschuwen het ware niet, maar zijn er afkerig van en daarom kunnen dezen worden vergeleken met nachtuilen, terwijl eerstgenoemden met oehoe's kunnen worden vergeleken.

Dat zwart in het Woord wordt gezegd van het valse, kan uit deze plaatsen vaststaan:

'De Nazireeërs waren witter dan de sneeuw, verduisterd is vanwege de zwartheid hun vorm', (Klaagliederen 4:7,8).

'Over de profeten zal de dag zwart worden', (Micha 3:6).

‘Ten dage als gij in de hel zult nederdalen, zal Ik de Libanon over u zwartmaken’, (Ezechiël 31:15).

‘De zon werd zwart zoals een haren zak’, (Openbaring 6:12).

‘De zon, de maan en de sterren werden zwart’, (Jeremia 4:27,28; Ezechiël 32:7; Joël 2:10; 3:15) en elders.

Dat het derde levende wezen het zwarte paard toonde, was omdat hij een aangezicht had zoals een mens, waarmee het Goddelijk Ware van het Woord ten aanzien van de wijsheid werd aangeduid, nr. 243; en daarom toonde dit wezen, dat er niet langer enig ware van de wijsheid was bij hen die in de derde orde waren.

313. En die daarop zat, had een weegschaal in zijn hand, betekent de schatting van het goede en het ware, zodanig als die bij dezen zijn.

Met de weegschaal in de hand wordt de schatting van het ware en het goede aangeduid; alle maten en verder alle gewichten immers in het Woord betekenen de schatting van de zaak waarover wordt gehandeld.

Dat maten en gewichten zulke dingen betekenen, blijkt uit het volgende bij Daniël: *‘Er verscheen een schrift voor Balthazar, de koning van Babel, toen hij wijn dronk uit de vaten van goud en zilver genomen uit de tempel van Jeruzalem: Mene, mene, thekel, oefarsien, dat wil zeggen: geteld, geteld, gewogen, gedeeld; waarvan de uitlegging deze is: Mene, God heeft uw koninkrijk geteld en heeft het voleindigd; thekel, gij zijt in de weegschaal gewogen en ontoereikend bevonden; oefarsien, het koninkrijk is verdeeld en is de Meed en de Pers gegeven’*, (Daniël 5:1,2,25-28); met drinken uit de vaten van goud en zilver van de tempel van Jeruzalem en tegelijk andere goden vereren, wordt de ontwijding van het goede en het ware aangeduid, zoals ook met Babel; met mene of tellen, wordt aangeduid het hoedanige ervan kennen ten aanzien van het ware; met thekel of wegen, wordt aangeduid het hoedanige ervan kennen ten aanzien van het goede; met oefarsien of verdelen wordt verstrooien aangeduid.

Dat het hoedanige van het ware en het goede wordt aangeduid met maten en met weegschalen in het Woord, blijkt bij Jesaja: *‘Wie heeft de wateren met de vuist gemeten en van de hemelen met de span de maat genomen en heeft in een drieling het stof der aarde begrepen en de bergen gewogen in een waag en de heuvelen in een weegschaal’*, (Jesaja 40:12).

En in de Openbaring: *‘De engel mat de muur van het heilige Jeruzalem, honderdvierenveertig ellen, zijnde de maat eens mensen, dat wil zeggen, eens engels’*, (Openbaring 21:17).

314. En ik hoorde een stem in het midden van de vier levende wezens, zeggende, betekent de Goddelijke bewaking van het Woord uit de Heer.

Dat de vier levende wezens of de cherubim het Woord uit eersten in laatsten betekenen en de bewakingen opdat de innerlijke ware en goede dingen ervan niet verkracht worden, zie eerder nr. 239; en omdat die bewakingen uit de Heer zijn, werd dus de stem gehoord in het midden van de vier levende wezens; onder ‘in het midden ervan’ wordt het Woord verstaan ten aanzien van de innerlijke geestelijke zin, die de Heer bewaakt; dat de bewaking wordt aangeduid, blijkt uit wat de stem zei: *‘Een maatje tarwe voor een penning en drie maatjes gerst voor een penning; en beschadig de olie en de wijn niet’*, waarmee wordt aangeduid; omdat de schatting van het goede en het ware zo nietig is dat er nauwelijks een is, zal daarin worden voorzien dat de heilige ware en goede dingen, die innerlijk in het Woord schuilen, niet verkracht en ontwijd worden; en hierin wordt door de Heer voorzien daardoor dat zij tenslotte niet enig goede en vandaar ook niet enig ware weten, maar louter het boze en het valse; want zij die de goede en de ware dingen weten, kunnen ze verkrachten, ja zelfs ontwijden, niet echter degenen die ze niet weten.

Dat dit de Goddelijke Voorzienigheid tot het bewaken van het Woord is, zie het werk *‘de Wijsheid der Engelen aangaande de Goddelijke Voorzienigheid’*, nrs. 221-233, 257, 258.

315. Een maatje tarwe voor een penning en drie maatjes gerst voor een penning, betekent omdat de schatting van het goede en het ware zo nietig is, dat het er nauwelijks een is. Deze dingen worden aangeduid, omdat met het maatje, dat een maat en een afgemeten hoeveelheid was, de hoedanigheid wordt aangeduid, zoals eerder in nr. 314; met de tarwe en de gerst wordt het goede en het ware aangeduid; en met een penning, die de kleinste munt is, een zo nietige schatting, dat het er nauwelijks een is; dat gezegd wordt drie maatjes gerst, is omdat drie alles betekent en daarvan gesproken wordt met betrekking tot het ware, nr. 505. Dat de tarwe en de gerst het goede en het ware betekenen, hier het goede en ware van de Kerk vanuit het Woord, is omdat alle dingen die van het veld [of akker] en van de wijngaard zijn, zulke dingen betekenen als die welke van de Kerk zijn; de oorzaak hiervan is dat het veld de Kerk betekent ten aanzien van het goede en van het ware daaruit en de wijngaard de Kerk ten aanzien van het ware en van het goede daaruit; en daarom verstaan de engelen, die alle dingen geestelijk doorvatten, waar die zaken in het Woord worden vermeld, niet iets anders; zoals het volgende bij Joël: *‘Het veld is verwoest, het land treurt, omdat het koren verwoest is; de most is verdroogd, de olie is flauw, de akkerlieden zijn beschaamd, de wijngaardeniers huilen, over de tarwe en de gerst, deswege dat de oogst des velds is vergaan’*, (Joël 1:10-12); al deze dingen betekenen die dingen als die welke van de Kerk zijn.

Dat de tarwe en de gerst het goede en het ware van de Kerk betekenen, kan men uit deze plaatsen zien: *‘Johannes over Jezus, dat Hij de tarwe in de schuur zal verzamelen en het kaf met vuur verbranden’*, (Mattheüs 3:11,12).

‘Jezus zei: Laat het onkruid en de tarwe tezamen opgroeien en in de tijd van de oogst zal Ik tot de maaiers zeggen: Verzamelt eerst het onkruid om te verbranden, vergadert echter de tarwe in Mijn schuur’, (Mattheüs 13:24-30).

‘Voleinding en beslissing heb ik gehoord van Jehovah God; hij werpt er de gemeten tarwe in, en de uitgelezen gerst; aldus onderricht Hij hem tot het gericht, zijn God leert hem’, (Jesaja 28:21-26).

‘Jehovah zal u heenleiden tot een land van tarwe en gerst’, (Deuteronomium 8:7,8); het land van tarwe en gerst is hier het land Kanaän, waarmee de Kerk wordt aangeduid.

‘Zij zullen komen en zingen in de hoogte Zions en toevloeien tot het goede van Jehovah, tot de tarwe en de most’, (Jeremia 31:12).

‘Jehovah zal u verzadigen met het vette der tarwe’, (Deuteronomium 32:13,14; Psalm 81:14,17; Psalm 147:12-14).

Jehovah zei tot de profeet Ezechiël, *‘dat hij maken zou een koek van gerst, gemengd met drek en die eten’*, (Ezechiël 4:12,15) en tot de profeet Hosea *‘dat hij een overspelige vrouw zou nemen, die hij zich verwierf voor een homer gerst en een halve homer gerst’*, (Hosea 3:1,2), deze dingen zijn door die profeten gedaan om de vervalsingen van het ware in de Kerk uit te beelden; de gerst immers zijn de ware dingen en de gerst gemengd met drek zijn de vervalste en ontwijde ware dingen; de overspelige vrouw betekent ook het vervalste ware, nr. 134.

316. En beschadig de olie en de wijn niet, betekent dat er uit de Heer in wordt voorzien dat de heilige goede en ware dingen, die innerlijk in het Woord schuilen, niet verkracht en ontwijd worden.

Met de olie wordt het goede van de liefde aangeduid en met de wijn het ware vanuit het goede; zo wordt dus met de olie het heilig goede aangeduid en met de wijn het heilig ware; dat er uit de Heer in wordt voorzien dat zij niet verkracht en ontwijd worden, wordt aangeduid met ‘beschadig niet’; dit werd immers gehoord uit het midden van de vier levende wezens, dus uit de Heer, nr. 314; datgene wat uit de Heer wordt gezegd, daarin wordt eveneens uit Hem voorzien; dat daarin wordt voorzien zie de nrs. 314 en 255.

Dat olie het goede van de liefde betekent, zie de nrs. 778, 779; dat echter de wijn het ware vanuit dat goede betekent, staat vast uit de volgende plaatsen: *‘Alle gij dorstigen, gaat tot de*

wateren en die geen zilver heeft, gaat, koopt en eet en koopt zonder zilver wijn en melk', (Jesaja 55:1).

'Het zal te dien dage geschieden, de bergen zullen van most druipen en de heuvels van melk vloeien', (Joël 3:18; Amos 9:13,14).

'Weggenomen is de vreugde vanuit Karmel en in de wijngaarden wordt niet gezongen, de wijn wordt in de wijnpers niet getreden, Ik heb de hedad [uitroep van vreugde] doen ophouden', (Jesaja 16:10; Jeremia 48:32,33); met Karmel wordt de geestelijke Kerk aangeduid, omdat daar wijngaarden waren.

'Huult, alle gij wijndrinkers, om de most, dewijl hij van uw mond is afgesneden; de wijngaardeniers huilen', (Joël 1:5,10,11); bijna eendere dingen in, (Hosea 9:2,3; Zefanja 1:13; Klaagliederen 2 :11,12; Micha 6:15; Amos 5:11; Jesaja 24:6,7,9,10).

'Hij wast in de wijn zijn bekleedsel en in het bloed der druiven zijn mantel; rood van ogen door de wijn', (Genesis 49:11); deze dingen ten aanzien van de Heer; en de wijn betekent het Goddelijk Ware.

Vandaar is het dat het Gewijde Avondmaal door de Heer is ingesteld, waarin het Brood de Heer betekent ten aanzien van het Goddelijk Goede en de Wijn de Heer ten aanzien van het Goddelijk Ware en bij degenen die dit opnemen betekent het brood het heilig goede en de wijn het heilig ware, uit de Heer; en daarom zei Hij: 'Ik zeg u, dat Ik van nu aan niet zal drinken van dit gewas des wijnstoks, tot op die dag wanneer Ik met u hetzelfde zal drinken in het koninkrijk van Mijn Vader', (Mattheüs 26: 29; Lukas 22:18).

Omdat het brood en de wijn die dingen betekenden, daarom 'bracht ook Melchizedek, uitgaande Abram tegemoet, voort brood en wijn; en deze was een priester Gods van de Allerhoogste en hij zegende Abram', (Genesis 14:18,19).

Met het spijsoffer en het drankoffer in de slachtoffers werden eendere dingen aangeduid, waarover in, (Exodus 29:40; Leviticus 23:12,13,18,19; Numeri 15:2-15; 28:6,7,18; 29:1-7 e.v.).

Het spijsoffer was uit meel van tarwe; vandaar in de plaats van brood en het drankoffer was uit wijn.

Hieruit kan vaststaan wat wordt aangeduid met deze woorden van de Heer: 'Niet doet men nieuwe wijn in oude zakken, maar men doet de wijn in nieuwe zakken en beide tezamen worden behouden', (Mattheüs 9:17; Lukas 5:37,38); de nieuwe wijn is het Goddelijk Ware van het Nieuwe Testament, dus van de Nieuwe Kerk; en de oude wijn is het Goddelijk Ware van het Oude Testament, dus van de Oude Kerk.

Iets eenders wordt aangeduid met deze woorden van de Heer op de bruiloft te Kana in Gallilea: 'Elk man zet eerst de goede wijn op en wanneer men wel gedronken heeft, alsdan de mindere; gij hebt de goede wijn tot nu toe bewaard', (Johannes 2:1-10).

Iets eenders wordt ook met de wijn aangeduid in de gelijkenis van de Heer over de door rovers gewonde man, 'dat de Samaritaan olie en wijn in zijn wonden goot', (Lukas 10:33,34); want onder de door rovers gewonde man worden diegenen verstaan die geestelijk door de Joden gewond zijn met boze en valse dingen, aan wie de Samaritaan hulp verleent door olie en wijn in zijn wonden te gieten, dat wil zeggen, door het goede en het ware te leren en voor zoveel als hij kon, te genezen.

Het Heilig Ware wordt ook elders in het Woord met most en wijn aangeduid, zoals in, (Jesaja 1:21,22; 25:6; 36:17; Hosea 7:4,5,14; 14:6-8; Amos 2:8; Zacharia 9:15,17; Psalm 104:14-16). Vandaar is het dat met de wijngaard in het Woord de Kerk wordt aangeduid die in de ware dingen uit de Heer is.

Dat de wijn het Heilig Ware betekent, kan ook vaststaan uit de tegengestelde zin ervan, waarin deze het vervalste en ontwijde ware betekent, zoals in deze plaatsen: 'Hoererij, wijn en most, nam het hart in beslag; hun wijn is geweken, door te hoereren hebben zij gehoereerd', (Hosea 4:11,17,18); de hoererij betekent de vervalsing van het ware, evenzo hier de wijn en de most.

'De beker is in de hand van Jehovah en Hij heeft met wijn gemengd, Hij heeft gevuld met het gemengde en uitgegoten; en alle goddelozen der aarde zullen zijn droesem uitzuigen en drinken', (Psalm 75:9).

'Een beker van goud was Babel in de hand van Jehovah, dronken makende de algehele aarde; van haar wijn hebben de natiën gedronken; daarom zijn zij dol geworden', (Jeremia 51:7).

'Babylon is gevallen, omdat zij vanuit de wijn des toorns harer hoererij alle natiën heeft gedrenkt; indien iemand het beest aanbidt, hij zal drinken vanuit de wijn des toorns Gods, gemengd met louteren in de beker des toorns Gods', (Openbaring 14:8-10).

'Vanuit de wijn des toorns harer hoererij heeft Babylon alle natiën gedrenkt', (Openbaring 18:3).

'Het grote Babylon is gedacht geworden vóór God; om haar te geven de beker van de wijn der woede des toorns Gods', (Openbaring 16:19).

'Dronken geworden van de wijn harer hoererij zijn zij die de aarde bewonen', (Openbaring 17:1,2).

Met de wijn die Belsjatsar, de koning van Babel en zijn rijksgroten en vrouwen-echtgenoten en bijwijven dronken uit de vaten van de tempel van Jeruzalem en *'waarbij zij tegelijk de goden van goud, zilver, brons, ijzer, hout en steen prezen'*, (Daniël 5:2-5), wordt ook niet iets anders aangeduid dan het ontwijde Heilig Ware van het Woord en van de Kerk en daarom werd er toen op de wand geschreven en werd de koning in die nacht gedood, vers 25, 30. Met de wijn wordt het vervalste ware ook aangeduid in, (Jesaja 5:11,12,21,22; 28:1,3,7; 29:9,10; 56:11,12; Jeremia 13:12,13; 23:9,10).

Iets eenders wordt aangeduid door het drankoffer dat zij plengden voor de afgoden, (Jesaja 65:11; 57:6; Jeremia 7:18; 44:17-19; Ezechiël 20:28; Deuteronomium 32:38).

Dat de wijn het Heilig Ware betekent en in de tegengestelde zin het ontwijde ware, is vanuit de overeenstemming; de engelen immers, die alle dingen geestelijk doorvatten, verstaan niet iets anders wanneer door de mens wijn in het Woord wordt gelezen; een zodanige overeenstemming is er tussen de natuurlijke dingen van de mensen en tussen het geestelijk denken van de engelen; iets eenders is het geval met de wijn in het Gewijde Avondmaal; vandaar is het dat door het Gewijde Avondmaal de binnenleiding in de hemel plaatsvindt, nr. 224 aan het einde.

317. En toen Het geopend had het vierde zegel, betekent uit de Heer het onderzoek van hen over wie het Laatste Gericht zal zijn, ten aanzien van de staten van hun levens, zoals eerder gezegd in de nrs. 295, 302, met het onderscheid waarover gehandeld wordt in hetgeen volgt.

318. Hoorde ik de stem van het vierde levende wezen zeggen, betekent volgens het Goddelijk Ware van het Woord, nrs. 296, 303.

319. Kom en zie toe; dat dit de openbaring betekent ten aanzien van de vierden in de orde, staat vast uit wat eerder in nr. 297 is ontvouwd; maar daar met betrekking tot de eersten in de orde; hier echter ten aanzien van de vierden.

320. En ik zag en zie, een vaal paard, betekent het verstand van het Woord te gronde gericht, zowel ten aanzien van het goede als ten aanzien van het ware.

Met het paard wordt het verstand van het Woord aangeduid, nr. 298; en met het vale wordt het niet levenskrachtige aangeduid; het niet levenskrachtige in het Woord hebben degenen die niet in de goede dingen van het leven vanuit de ware dingen van de leer zijn; het Woord immers wordt in de letterlijke zin niet verstaan zonder de leer en de leer wordt niet doorvat zonder het leven ernaar; de oorzaak hiervan is de volgende: dat het leven volgens de leer, die vanuit het Woord is, het geestelijk gemoed opent en dan daarin het licht vanuit de hemel

invloeit en verlicht en te doorvatten geeft; dat dit zo is, weet diegene niet die de ware dingen van de leer weet maar er niet naar leeft.

Dat het vierde levende wezen het vale paard toonde, is omdat dat dier een vliegende arend gelijk was en daarmee het Goddelijk Ware van het Woord ten aanzien van de erkentissen en het verstand daaruit werd aangeduid, nr. 244; en daarom toonde het dat bij degenen die nu werden gezien, niet enige erkentissen van het goede en het ware vanuit het Woord, noch het verstand ervan waren; en omdat zij zodanig zijn, verschijnen zij in de geestelijke wereld vaal, zoals zij die zonder leven zijn.

321. En die daarop zat, had de naam de dood en de hel volgde met hem, betekent de uitblussing van het geestelijk leven en vandaar de verdoemenis.

Met de dood wordt hier de geestelijke dood aangeduid, namelijk de uitblussing van het geestelijk leven en met de hel wordt de verdoemens aangeduid, die de dood volgt.

Elk mens heeft weliswaar vanuit de schepping en vandaar vanuit geboorte, het geestelijk leven, maar dat leven wordt uitgeblust wanneer God, de heiligheid van het Woord en het eeuwige leven wordt ontkend; het wordt uitgeblust in de wil, maar het blijft achter in het verstand, of liever in het vermogen van verstaan; hierdoor wordt de mens van de beesten onderscheiden.

Aangezien de dood de uitblussing van het geestelijk leven betekent en de hel de verdoemenis daardoor, worden daarom de dood en de hel tegelijk genoemd in enkele plaatsen, zoals hier:

‘Vanuit de hand der hel zal Ik hen verlossen, vanuit de dood zal Ik hen bevrijden; Ik zal uw pest zijn, o dood, Ik zal uw ondergang zijn, o hel’, (Hosea 13:14).

‘De snoeren des doods hebben mij omgeven; de snoeren der hel hebben mij omgeven, de strikken des doods kwamen mij voor’, (Psalm 18:5,6;116:3).

‘Zoals vee zullen zij in de hel worden gesteld, de dood zal hen weiden; de hel tot habitakel voor hem, maar God zal mij ziel verlossen vanuit de hand der hel’, (Psalm 49:15,16).

‘Ik heb de sleutels der hel en des doods’, (Openbaring 1:18).

322. En hun werd gegeven de mogendheid van af te slachten over het vierde deel der aarde, betekent de vernietiging van al het goede van de Kerk.

Aangezien onder de dood de uitblussing van het geestelijk leven van de mens wordt verstaan en onder de hel de verdoemenis, zo volgt dat onder afslachten hier wordt verstaan het leven van de ziel van de mens vernietigen, het leven van de ziel is het geestelijk leven; met het vierde deel der aarde wordt al het goede van de Kerk aangeduid; de aarde is de Kerk, nr. 285.

Dat het vierde deel al het goede is, kan niet door iemand worden geweten, tenzij hij weet wat de getallen in het Woord betekenen; de getallen 2 en 4 in het Woord, worden gezegd van de goede dingen en betekenen die; en de getallen 3 en 6 worden gezegd van de ware dingen en betekenen die; vandaar betekent het vierde deel, of eenvoudigweg het vierde, al het goede en betekent het derde deel, of eenvoudigweg het derde, al het ware; en daarom wordt met het vierde deel der aarde afslachten hier aangeduid: al het goede van de Kerk vernietigen; dat er niet aan hem die op het vale paard zat, mogendheid werd gegeven om het vierde deel van de bewoonbare aarde af te slachten, is duidelijk.

Bovendien betekent vier in het Woord de verbinding van het goede en het ware.

Dat deze en eerdergenoemde dingen met vier worden aangeduid, kan weliswaar uit het Woord bevestigd worden, zoals uit de vier levende wezens of cherubim, (Ezechiël 1;3;10;

Openbaring 4); met de vier wagens tussen de twee bergen van brons, (Zacharia 6); met de vier hoornen, (Zacharia 2); en met de vier hoornen des altaars, (Exodus 27:1-8; Openbaring 9:13);

met de vier engelen staande op de vier hoeken der aarde, houdende de vier winden,

(Openbaring 7:1; Mattheüs 24:31) en verder met de ongerechtigheid bezoeken over de derden en vierden, (Numeri 14:18); en elders met het derde en vierde geslacht; met deze en meer

dingen in het Woord, zeg ik, kan het bevestigd worden, dat vier gezegd wordt van de goede

dingen en die dingen betekent en eveneens de verbinding van het goede en het ware maar omdat het zonder een uitvoerige ontvouwing van die plaatsen niet blijkt, is het voldoende wanneer wordt aangewezen dat niet iets anders onder vier en onder het vierde deel in de hemel wordt verstaan.

323. Met het slagzwaard en met de honger en met de dood en door de beesten der aarde, betekent door de valse dingen van de leer, door de boze dingen van het leven, door de eigenliefde en door begeerten.

Dat met het slagzwaard wordt aangeduid het ware dat strijdt tegen de boze en de valse dingen en die vernietigt en in de tegengestelde zin het valse dat strijdt tegen de goede en de ware dingen en die vernietigt, zie de nrs. 52, 108, 117; hier worden dus door het zwaard, omdat gehandeld wordt over de vernietiging van al het goede van de Kerk, de valse dingen van de leer aangeduid; dat met de honger de boze dingen van het leven worden aangeduid, zal hierna worden bevestigd; dat met de dood wordt aangeduid de eigenliefde van de mens, is omdat met de dood de uitblissing van het geestelijk leven wordt aangeduid en vandaar het natuurlijk leven gescheiden van het geestelijk leven, zoals eerder in nr. 321; en dit leven is het leven van de liefde van het eigene van de mens; vanuit dit leven immers heeft de mens niets anders lief dan zichzelf en de wereld en vandaar heeft hij eveneens de boze dingen van elk geslacht lief, die vanuit de liefde van dat leven voor hem verkwikkelijk zijn; dat met de beesten der aarde de begeerten vanuit die liefde worden aangeduid, zie nr. 567.

Hier zal iets worden gezegd over de betekenis van de honger: de honger betekent de beroving en de verwerping van de erkentissen van het ware en het goede, dat opkomt uit de boze dingen van het leven; en verder betekent het de onwetendheid omtrent de erkentissen van het ware en het goede, dat opkomt uit het gebrek daaraan in de Kerk; en eveneens betekent dit het verlangen om die erkentissen te weten en te verstaan.

I. Dat de honger de beroving en de verwerping van de erkentissen van het ware en het goede betekent, die opkomt uit de boze dingen van het leven en vandaar de boze dingen van het leven, kan vaststaan uit de volgende plaatsen: *‘Door het zwaard en de honger zullen zij verteerd worden, zodat hun lijk tot spijsze zij voor de vogelen der hemelen en voor het beest der aarde’*, (Jeremia 16:4).

‘Deze twee dingen zullen u wedervaren: verwoesting en verbreking en honger en zwaard’, (Jesaja 51:19).

‘Zie, Ik doe bezoeking over hen; de jongelingen zullen sterven door het zwaard; de zonen en de dochters zullen sterven door de honger’, (Jeremia 11:22).

‘Geef zijn zonen de honger over en doe ze wegvloeien op de handen des zwaards, opdat de mensen gedood worden met de dood’, (Jeremia 18:21).

‘Ik zal tot hen zenden het zwaard, de honger en de pest en Ik zal hen geven zoals de afgrijselijke vijgen, die vanwege de boosheid niet gegeten kunnen worden, en Ik zal hen achtervolgen met het zwaard, de honger en de pest’, (Jeremia 29:17,18).

‘Ik zal onder hen zenden het zwaard, de honger en de pest, totdat zij verteerd worden van over de aarde’, (Jeremia 24:10).

‘Ik roep voor u vrijheid uit ten zwaarde, ten honger en ter pest, en Ik zal u overgeven ter beroering aan alle natiën’, (Jeremia 34:17).

‘Omdat gij Mijn heiligdom verontreinigd hebt, zo zullen een derde deel van u door de pest sterven en door de honger verteerd worden en een derde deel zullen door het zwaard vallen; wanneer Ik de boze pijlen des hongers tot hen zal gezonden hebben, welke ten verderf zullen zijn’, (Ezechiël 5:11,12,16,17).

‘Het zwaard is buiten en de pest en de honger van binnen’, (Ezechiël 7:15).

‘Om alle boze gruwelen zullen zij door het zwaard, door de honger en door de pest vallen’, (Ezechiël 6:11,12).

‘Mijn vier boze gerichten: het zwaard, de honger en het boze beest en de pest zal Ik zenden over Jeruzalem om vanuit haar af te snijden de mens en het beest’, (Ezechiël 14:13,15,21) behalve elders, zoals in’, (Jeremia 14:12,13,15,16; 42:13,14,17,18,22; 44:12,13,27; Mattheüs 24:7,8; Markus 13:8; Lukas 21:11); met het zwaard, de honger, de pest en het beest, worden in die plaatsen eendere dingen aangeduid als hier met het slagzwaard, de honger, de dood en de beesten der aarde; in het Woord immers is een geestelijke zin in de afzonderlijke dingen, waarin het zwaard de vernietiging is van het geestelijk leven door de valse dingen, de honger de vernietiging van het geestelijk leven door de boze dingen, het beest de vernietiging van het geestelijk leven door de begeerten van het valse en het boze en de pest en de dood de volledige uittering en zo de verdoemenis.

II. Dat de honger betekent de onwetendheid omtrent de erkenningen van het goede en het ware, dat opkomt uit het gebrek daaraan in de Kerk, staat vast uit verschillende plaatsen in het Woord, zoals in, (Jesaja 5:13; 8:19-22; Klaagliederen 2:19; 5:8-10; Amos 8:11-14; Job 5:17,20) en elders.

III. Dat de honger of het hongeren betekent het verlangen om de ware en de goede dingen van de Kerk te weten en te verstaan, blijkt uit het volgende, bij (Jesaja 8:21; 32:6; 49:10; 58:6,7; 1 Samuël 2:4,5; Psalm 33:18,19; Psalm 34:10,11; Psalm 37:18,19; Psalm 107:8,35-37; Psalm 146:7; Mattheüs 5:6; 25:35,37,44; Lukas 1:53; Johannes 6:35) en elders.

324. En toen Het geopend had het vijfde zegel, betekent uit de Heer het onderzoek van de staat van de levens van degenen die op de dag van het Laatste Gericht gezaligd moesten worden en intussen bewaard waren.

Dat hier over die wordt gehandeld, blijkt uit wat hierna volgt.

Maar men moet weten dat over dezen en gelijken wordt gehandeld in het gehele twintigste hoofdstuk, waarvan de ontvouwing men kan zien in de nrs.840 tot 874, waaruit blijkt wie zij zijn en waarom zij bewaard waren.

325. Zag ik onder het altaar de zielen van degenen die gedood waren om het Woord Gods, en om de getuigenis die zij hadden, betekent degenen die door de bozen gehaat, met smaad bejegend en verworpen waren om het leven volgens de ware dingen van het Woord en de erkenning van het Goddelijk Menselijke van de Heer en door de Heer werden behoed opdat zij niet verleid zouden worden.

Onder het altaar, betekent de lagere aarde, waar zij door de Heer behoed werden; het altaar betekent de eredienst van de Heer vanuit het goede van de liefde; met ‘zielen van degenen die gedood waren’, worden hier niet de martelaren aangeduid, maar zij die gehaat, met smaad bejegend en verworpen worden, door de bozen in de wereld der geesten en die door de drakonisten en de ketters verleid kunnen worden; om het Woord Gods en om de getuigenis die zij hadden, betekent om het leven volgens de ware dingen van het Woord en om de erkenning van het Goddelijk Menselijke van de Heer; de getuigenis wordt in de hemel aan geen anderen gegeven dan aan hen die het Goddelijk Menselijke van de Heer erkennen; het is immers de Heer Die getuigt en aan de engelen te getuigen geeft, nr. 16; immers *‘de getuigenis van Jezus is de geest der profetie’*, (Openbaring 19:10).

Aangezien zij onder het altaar waren, is het duidelijk dat zij door de Heer werden behouden; allen immers die enig leven van naastenliefde hebben geleid, worden door de Heer behoed, opdat zij niet door de bozen gekwetst worden; en na het Laatste Gericht, wanneer de bozen verwijderd zijn, worden zij uit de bewaarplaatsen gehaald en in de hemel geheven; ik heb na het Laatste Gericht meermalen gezien dat er geesten uit de lagere aarde werden losgelaten en overgebracht in de hemel.

Dat onder de gedoden degenen worden verstaan die verworpen, met smaad bejegend en gehaat worden door de bozen in de wereld der geesten en die verleid kunnen worden en verder degenen die verlangen te weten, maar dat vanwege de valse dingen in de Kerk niet

kunnen, kan vaststaan uit deze plaatsen: *‘Jehovah God zei: Weidt de schapen der doding, welker bezitters hen doden; en Ik heb de schapen der doding geweid op uwentwil, gij ellendigen der kudde’*, (Zacharia 11:4,5,7).

‘Wij zijn elke dag gedood, wij zijn geacht zoals een kudde der slachting; verlaat ons niet Jehovah’, (Psalm 44:23,24).

‘Zij die komen zullen, zal Jakob doen wortelen; is hij soms naar de slachting zijner gedoden gedood’, (Jesaja 27:6,7).

‘Ik heb de stem der dochter Zions gehoord: wee mij, mijn ziel is afgemat van de doden’, (Jeremia 4:31).

‘Zij zullen u overleveren in verdrukking en zullen u doden en gij zult gehaat zijn om Mijns Naams wil’, (Mattheüs 24:9; Johannes 16:2,3); deze dingen zegt de Heer tot de discipelen, maar onder de discipelen worden allen verstaan die de Heer vereren en leven volgens de ware dingen van Zijn Woord; dezen willen de bozen in de wereld der geesten voortdurend doden; omdat zij dit echter niet kunnen doen ten aanzien van het lichaam, willen zij dit voortdurend ten aanzien van de ziel; en aangezien zij dit ook niet kunnen, blaken zij van zo’n haat tegen hen, dat zij niets verkwikkelijkers voelen dan hen kwaad te doen; wat de oorzaak is dat eerstgenoemden door de Heer worden behoed en wanneer de bozen in de hel zijn geworpen, wat plaatsvindt na het Laatste Gericht, worden zij uitgeleid uit hun bewaarplaatsen; zie ook de ontvouwingen over het twintigste hoofdstuk en ten aanzien van dezen daar nr. 846.

Dat doden in het Woord betekent de zielen verderven, wat geestelijk doden is, blijkt uit vele plaatsen daar, zoals eveneens uit deze, (Jesaja 14:19-21; 26:21; Jeremia 25:33; Klaagliederen 2:21; Ezechiël 9:1,6; Openbaring 18:24).

326. En zij riepen met grote stem; dat dit de smart des harten betekent, blijkt uit wat nu volgt.

327. Zeggende: Hoelang, Heer [Die heilig en waar zijt] richt en wreekt Gij ons bloed niet van degenen die op de aarde wonen, betekent daarover dat het Laatste Gericht uitgesteld wordt en diegenen niet verwijderd worden die het Woord en het Goddelijke van de Heer geweld aandoen.

Hoelang, Heer, richt Gij niet, betekent: waarom wordt het Laatste Gericht uitgesteld; en wreekt Gij niet ons bloed, betekent: waarom worden niet vanuit de gerechtigheid diegenen veroordeeld die hun geweld hebben aangedaan om de erkenning van het Goddelijk Menselijke van de Heer en om het leven volgens de ware dingen van Zijn Woord; met het bloed wordt het geweld dat hun is aangedaan aangeduid, nr. 379; onder degenen die op de aarde wonen, worden de bozen in de wereld der geesten verstaan, voor wie zij behoed waren opdat zij niet gekwetst worden.

328. En aan eenieder werden witte lange klederen gegeven, betekent dat aan hen werd gegeven de vergemeenschapping en de verbinding met de engelen die in de Goddelijke ware dingen waren.

De klederen betekenen de ware dingen, nr. 166 en de witte klederen de echte ware dingen, nr. 212; dat deze met de klederen worden aangeduid, is omdat allen in de hemelen bekleed zijn volgens de ware dingen bij hen en eenieder heeft een kleed volgens de verbinding met de gezelschappen van de engelen; en daarom verschijnen zij, wanneer die verbinding gegeven wordt, terstond eender gekleed; vandaar is het dat ‘met aan eenieder werden witte lange klederen gegeven’, wordt aangeduid dat aan hen werd gegeven de vergemeenschapping en de verbinding met de engelen die in de Goddelijk ware dingen waren; lange klederen, toga’s, mantels betekenen de ware dingen in het algemeen, omdat het de algemene bekledingen waren.

Wie deze betekenis ervan kent, kan de verborgenheden kennen die in de volgende teksten schuilen, *‘dat Elia, toen hij Elisa vond, de toga op hem wierp’*, (1 Koningen 19:19);

‘dat Elia met zijn toga, de wateren van de Jordaan verdeelde’, (2 Koningen 2:8), evenzo Elisa, (2 Koningen 2:14).

‘Dat de toga van over Elia, toen hij werd opgeheven, afviel en Elisa dezelve opraapte’, (2 Koningen 2:12,13); met Elia immers en Elisa werd uitgebeeld de Heer ten aanzien van het Woord en vandaar betekende hun toga het Goddelijk Ware van het Woord in het algemeen; verder ook wat betekende ‘de mantel des efods van Aharon, op welks franjes hemelsblauwe en purperen granaatappels waren en schelletjes van goud’, (Exodus 28:31-35); dat deze het Goddelijk Ware in het algemeen betekende, zie het werk ‘Hemelse Verborgenheden, te Londen uitgegeven, nr. 9825.

Eendere dingen worden met mantels en toga’s aangeduid in deze plaatsen: *‘Alle vorsten der zee zullen van op hun tronen afdalen en hun mantels afwerpen’, (Ezechiël 26:16).*

‘De schriftgeleerden en de Farizeeërs maken, om van de mensen gezien te worden, de franjes van hun mantels groot’, (Mattheüs 23:5).

‘Mijn volk stelde zich als vijand op om een kleed; gij trekt de toga uit aan hen die voorbijgaan’, (Micha 2:8) en elders.

329. En hun werd gezegd, dat zij nog een kleine tijd rusten zouden, totdat voltallig zouden zijn en hun mededienstknachten en hun broeders, die gedood zouden worden zoals zij, betekent dat het Laatste Gericht nog slechts een weinig uitgesteld zou worden, totdat degenen overal vandaan verzameld waren die evenzo gehaat, met smaad bejegend en verworpen worden door de bozen om de erkenning van het Goddelijk Menselijke van de Heer en het leven volgens de ware dingen van Zijn Woord.

Dat deze dingen worden aangeduid, blijkt uit wat eerder is gezegd.

Eendere dingen worden met het volgende bij Jesaja aangeduid: *‘Uw doden zullen leven; waakt op en jubelt, gij bewoners des stofs; ga heen, Mijn volk, ga binnen in uw kamers en sluit de deur achter u toe; verberg u zoals een klein ogenblik, totdat de toorn overga; want zie, Jehovah is uitgaande vanuit Zijn plaats, om de ongerechtigheid van de bewoner der aarde over hem te bezoeken; dan zal de aarde haar bloeden onthullen en zij zal haar gedoden niet langer verhelen’, (Jesaja 26:19-21).*

Maar er wordt, zoals eerder is gezegd, over dezen en gelijken gehandeld in het twintigste hoofdstuk en volgende, dat is ontvouwd vanaf nr. 840 tot 874.

330. En ik zag, toen Het geopend had het zesde zegel, betekent uit de Heer het onderzoek van de staat van leven van hen die innerlijk boos waren, over wie het Gericht gehouden zal worden.

Dat over dezen wordt gehandeld, blijkt uit wat nu volgt: maar opdat die dingen worden verstaan, moeten eerst twee verborgenheden worden onthuld:

I. Dat het Laatste Gericht niet over anderen is gehouden dan over hen die in de uiterlijke vorm zoals christenen verschenen en met de mond hebben beleden de dingen die van de Kerk zijn, maar in de innerlijke vorm of in hun hart daar tegen zijn geweest; en omdat zij zodanig waren, waren zij daarom ten aanzien van de uiterlijke dingen verbonden met de laatste hemel en ten aanzien van de innerlijke dingen met de hel.

II. Dat zolang als zij met de laatste hemel verbonden waren, de innerlijke dingen van hun wil en liefde gesloten waren, als gevolg daarvan verschenen zij niet aan anderen als boos; maar toen zij van de laatste hemel werden gescheiden, werden hun innerlijke dingen ontsloten en deze waren lijnrecht tegenovergesteld aan de uiterlijke dingen, waar vanuit zij hadden geveinsd en voorgelogen dat zij engelen van de hemel waren en dat de plaatsen waar zij woonden de hemelen waren.

Het waren deze zogenaamde hemelen, die ten tijde van het Laatste Gericht zijn voorbijgegaan, (Openbaring 21:1).

Maar meer hierover zie het werkje ‘Het Laatste Gericht’, nrs. 70,71 en in ‘de Voortzetting aangaande het Laatste Gericht’, nr. 10.

331. En zie, er werd een grote aardbeving, betekent de staat van de Kerk bij hen geheel en al veranderd en de schrik.

Dat de aardbevingen de veranderingen van de staat in de Kerk betekenen, is omdat de aarde de Kerk betekent, nr. 285; en omdat in de geestelijke wereld, wanneer ergens een staat van de Kerk wordt verdraaid en een verandering plaatsvindt en omdat deze hun ondergang van te voren aankondigt, ontstaat er een schrik; de landen immers in de geestelijk wereld, zijn naar gedaante eender aan de landen in de natuurlijke wereld, nr. 260; maar omdat de landen [aarden] daar, zoals alle andere dingen in die wereld, vanuit geestelijke oorsprong zijn, worden zij daarom volgens de staat van de bewoners van de Kerk daarop, veranderd en wanneer de staat van de Kerk wordt verdraaid, worden zij bewogen en beven, ja zij verzinken dan en worden van hun plaats verwijderd; dat dit zo plaatsvond toen het Laatste Gericht nabij was, kan men zien in het werkje *‘Over het Laatste Gericht’*.

Hieruit kan vaststaan, wat wordt aangeduid met de bewegingen, de schuddingen en de beroeringen van de aarde in de volgende plaatsen: *‘Er zullen zijn pestilentiën, hongersnoden, aardbevingen in verschillende plaatsen’*, (Mattheüs 24:7; Markus 13:8; Lukas 21:11); die dingen zijn daar gezegd ten aanzien van het Laatste Gericht.

‘In het vuur der verontwaardiging zal Ik spreken: Indien er niet te dien dage een grote aardbeving zal zijn, zodat alle mens op de aangezichten der aarde beeft en de bergen omgekeerd worden’, (Ezechiël 38:18-20).

‘Er geschiedde een grote aardbeving, hoedanige niet is geschied, van dat de mensen gemaakt zijn op de aarde’, (Openbaring 16:18).

‘Ik zal de hemel beroeren en de aarde zal vanuit haar plaats beroerd worden, in de verontwaardiging van Jehovah Zebaoth’, (Jesaja 13:12,13).

‘De fundamenten der aarde zijn geschokt, door te beroeren is de aarde beroerd, omdat haar overtreding zwaar op haar is’, (Jesaja 24:18-20).

‘De aarde is geschud en beroerd en de fundamenten der bergen, omdat ontsteking over Hem kwam’, (Psalm 18:8).

‘De bergen beven voor Jehovah en de steenrotsen worden omgekeerd’, (Nahum 1:5,6); evenzo elders, zoals in, (Jeremia 10:10; 49:21; Joël 2:10; Haggai 2:6,7; Openbaring 11:19) en elders; maar deze dingen moeten zo worden verstaan, dat zij in de geestelijke wereld plaatsvinden, maar niet in de natuurlijke; in deze betekenen zij zulke dingen zoals hier werden gezegd.

332. En de zon werd zwart evenals een haren zak en de maan werd evenals bloed, betekent dat bij hen al het goede van de liefde geschonden en al het ware van het geloof vervalst was. Dat met de Zon de Heer wordt aangeduid ten aanzien van de Goddelijke Liefde en vandaar het goede van de liefde uit Hem en in de tegengestelde zin het Goddelijke van de Heer ontkend en vandaar het goede van de liefde geschonden, zie nr. 53; en omdat de Zon het goede van de liefde betekent, betekent vandaar de maan het Ware van het geloof; de zon immers is rood vanwege het vuur en de maan is blank vanwege het licht uit de zon; en het vuur betekent het goede van de liefde en het licht het ware vanuit dat goede; ten aanzien van de maan, zie ook eerder in nr. 53.

Dat van de zon wordt gezegd dat zij zwart werd zoals een haren zak, is omdat het geschonden goede in zich het boze is en het boze is zwart; dat van de maan wordt gezegd dat zij werd zoals bloed, is omdat het bloed het Goddelijk Ware betekent en in de tegengestelde zin het vervalste Goddelijk Ware, zie de nrs. 379, 684.

Ten aanzien van de zon en de maan wordt bijna iets eenders gezegd bij Joël: *‘De zon zal verkeerd worden in duisternis en de maan in bloed, eer dat de grote en vreselijke dag van Jehovah komt’*, (Joël 2:31).

333. En de sterren des hemels vielen op de aarde, betekent alle erkenningen van het goede en het ware verstrooid.

Dat de sterren de erkenningen van het goede en het ware betekenen, zie eerder in nr. 51; dat vanuit de hemel op de aarde vallen, is verstrooid worden, is duidelijk; in de geestelijke wereld schijnen ook sterren vanuit de hemel op de aarde te vallen daar waar de erkenningen van het goede en ware vergaan.

334. Zoals een vijgenboom zijn onrijpe vruchten afwerpt, door een grote wind geschud, betekent door de redeneringen van de natuurlijke mens gescheiden van de geestelijke.

Dat gezegd wordt dat zij dit betekenen, terwijl het toch een vergelijking is, is omdat alle vergelijkingen in het Woord eveneens overeenstemmingen zijn en in de geestelijke zin samenhangen met de zaak waarover wordt gehandeld; eveneens hier; de vijgenboom immers betekent krachtens de overeenstemming het natuurlijk goede van de mens verbonden met zijn geestelijk goede, hier echter in de tegengestelde zin het natuurlijk goede van de mens gescheiden van zijn geestelijk goede, en dit is niet het goede; maar omdat de natuurlijke mens gescheiden van de geestelijke mens, de erkenningen van het goede en ware, die met de sterren worden aangeduid, door redeneringen verdraait, zo volgt daaruit dat dit wordt aangeduid met een vijgenboom door een grote wind geschud; dat met de wind en de stormwind de redenering wordt aangeduid, blijkt uit verscheidene plaatsen in het Woord, maar het is niet nodig om die hier aan te voeren, omdat het een vergelijking is.

Dat de vijgenboom het natuurlijk goede van de mens betekent, is omdat elke boom iets van de Kerk bij de mens betekent, dus eveneens de mens ten aanzien ervan; ter bevestiging dienen deze teksten: *‘Al het heir des hemels zal neervallen, zoals een blad afvalt van de wijnstok en zoals het afvalt van de vijgenboom’*, (Jesaja 34:4).

‘Ik zal hen verteren, geen druiven aan de wijnstok, noch vijgen aan de vijgenboom en het blad zijgt neder’, (Jeremia 8:13).

‘Al uw vestingen zijn als vijgenbomen met de eerstelingen, die, indien zij beroerd worden, neervallen op de mond van de etende’, (Nahum 3:12; Jeremia 24:2,3,5,8; Jesaja 38:21; Jeremia 29:17,18; Hosea 2:12; 9:10; Joël 1:7,12; Zacharia 3:10; Mattheüs 21:18-21; 24:32,33; Markus 11:12-15, 19-25; Lukas 6:44; 13:6-9) in deze plaatsen wordt niet iets anders onder de vijgenboom verstaan.

335. En de hemel is weggeweken zoals een boek dat toegerold is, betekent de afscheiding van de hemel en de verbinding met de hel.

Dat gezegd wordt dat de hemel is weggeweken zoals een boek dat toegerold is, is omdat het innerlijk verstand en vandaar het denken van de mens is zoals een hemel; immers, zijn verstand kan worden verheven in het licht van de hemel en in die verheffing samen met de engelen denken over God, over de liefde en het geloof en over het eeuwige leven; maar indien zijn wil niet eveneens wordt verheven in de warmte van de hemel, is de mens toch niet verbonden met de engelen daar, zo is hij dus niet zoals een hemel; dat dit zo is, zie het werk *‘de Wijsheid van de Engelen aangaande de Goddelijke Liefde en de Goddelijke Wijsheid’*, in het vijfde deel.

Door dat vermogen van het verstand hebben de bozen over wie hier gehandeld wordt, in vergezelschapping kunnen zijn met de engelen van de laatste hemel; maar toen dezen van hen werden gescheiden, is hun hemel weggeweken zoals een boek dat toegerold is.

Onder het toegerolde boek wordt een opgerold perkament verstaan, aangezien hun boeken perkamenten waren en de vergelijking wordt gemaakt met een boek, omdat het Boek ook het Woord is, nr. 256; en daarom verschijnt, wanneer dit zoals een perkament wordt toegerold, niet wat ook van hetgeen daarin staat en het is alsof het er niet is; daarom wordt iets eenders gezegd bij Jesaja: *‘Al het heir der hemelen zal uitteren en de hemelen zullen toegerold worden’*

zoals een boek en het valt af zoals het blad afvalt van de vijgenboom', (Jesaja 34:4); het heir zijn de goede en de ware dingen van de Kerk vanuit het Woord, nr. 447.

Hieruit kan vaststaan dat met 'de hemel is weggeweken zoals een boek dat toegerold is', wordt aangeduid de afscheiding van de hemel en de verbinding met de hel; dat de afscheiding van de hemel de verbinding is met de hel, is duidelijk.

336. En alle berg en eiland zijn van hun plaatsen bewogen, betekent dat al het goede van de liefde en ware van het geloof terugweken.

Dat dit daarmee wordt aangeduid, kan niemand weten dan alleen door de geestelijke zin; dat dit wordt aangeduid, is omdat onder bergen diegenen worden verstaan die in het goede van de liefde zijn, omdat de engelen op de bergen wonen, op de hogere die uitsteken, zij die in de liefde tot de Heer zijn en op minder hoog uitstekend zij die in de liefde jegens de naaste zijn en daarom wordt met alle berg al het goede van de liefde aangeduid; dat onder de eilanden diegenen worden verstaan die verder van de erediens van God verwijderd zijn, zie nr. 34; hier degenen die in het geloof zijn en niet zozeer in het goede van de liefde; vandaar wordt in de abstracte zin met alle eiland al het ware van het geloof aangeduid; met 'bewogen worden van hun plaatsen' wordt aangeduid, terugwijken; van de woningen van de engelen op de bergen en de heuvels wordt het daarom afgeleid, dat met bergen en heuvels in het Woord wordt aangeduid de hemel en de Kerk, waar de liefde tot de Heer en de liefde jegens de naaste is en in de tegengestelde zin de hel, waar de eigenliefde en de liefde van de wereld is.

Dat de hemel en de Kerk, waar de liefde tot de Heer en de liefde jegens de naaste is en dus waar de Heer is, met bergen en heuvels wordt aangeduid, blijkt uit deze volgende plaatsen:

'Ik hef de ogen tot de bergen, vanwaar de hulp komt', (Psalm 121:1).

'Zie, op de bergen de voeten van hem die de vrede boodschapt', (Nahum 1:15; Jesaja 52:7).

'Looft Jehovah, gij bergen en heuvels', (Psalm 148:9).

'De berg Gods de berg van Basan, de berg der heuvelen de berg van Basan; waarom springt gij op, bergen, heuvelen des bergs, Jehovah verlangt die te bewonen, ook zal Jehovah ze bewonen voor altijd', (Psalm 68:16,17).

'De bergen sprongen zoals rammen, de heuvelen zoals de zonen der kudde van kleinvee; voor de Heer baart gij, o aarde', (Psalm 114:2-7).

'Ik zal vanuit Jakob zaad voortbrengen en vanuit Jehudah een erfgenaam van Mijn bergen, opdat Mijn uitverkorenen die zullen bezitten en Mijn knechten daar wonen', (Jesaja 65:9).

'In de voleinding der eeuw; dat alsdan zij die in Judea zijn, vlieden op de bergen', (Mattheüs 24:16).

'Jehovah, Uw gerechtigheid zijn de bergen Gods', (Psalm 36:7).

'Jehovah zal uitgaan en strijden, Zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg voor de aangezichten van Jeruzalem uit het oosten', (Zacharia 14:3,4).

Aangezien de Olijfberg de Goddelijke Liefde betekende, *'predikte de Heer derhalve op de dagen in de tempel; in de nachten echter ging Hij uit en vernachtte op de Olijfberg'*, (Lukas 21:37; 22:39; Johannes 8:1) en daarom *'sprak de Heer op die berg met de discipelen over Zijn Komst en over de voleinding der eeuw'*, (Mattheüs 24:3; Markus 13:3) e.v..

En eveneens *'ging Hij van daar naar Jeruzalem en heeft geleden'*, (Mattheüs 21:1; 26:30; Markus 11:1; 14:26; Lukas 19:29,37; 21:37; 22:39).

Aangezien de berg de hemel en de liefde betekent, *'daalde vandaar Jehovah neder op het hoofd van de berg Sinai en verkondigde de Wet'*, (Exodus 19:20; 24:17).

En daarom *'veranderde de Heer voor Petrus, Jakobus en Johannes op een hoge berg van gedaante'*, (Mattheüs 17:1).

En daarom was Zion op een berg en eveneens Jeruzalem en werden deze genoemd: de berg van Jehovah en de berg der heiligheid, in vele plaatsen in het Woord.

Eendere dingen worden elders door bergen en heuvels aangeduid, zoals in, (Jesaja 7:25; 30:25; 40:9; 44:25; 49:11,13; 55:12; Jeremia 16:15,16; Ezechiël 36:8; Joël 3:17,18; Amos 4:1,13; 9:13,14; Psalm 65:7; Psalm 80:9,11; Psalm 104:5-10).

Dat die bergen en heuvels die liefden betekenen, kan nog duidelijker vaststaan uit de tegengestelde zin ervan, waarin zij de helse liefden betekenen, namelijk de liefde van zich en van de wereld, zoals blijkt uit deze plaatsen: *‘De dag van Jehovah zal komen over alle hoge bergen en over alle verheven heuvelen’*, (Jesaja 2:12,14).

‘Alle dal zal verhoogd worden en alle berg en heuvel zal vernederd worden’, (Jesaja 40:3-5).

‘De bergen zullen omgekeerd worden en de treden zullen vallen’, (Ezechiël 38:20,21).

‘Zie, Ik ben tegen u, gij berg verdervende de gehele aarde; Ik zal u stellen tot een berg der verbranding’, (Jeremia 51:25).

‘Ik zag de bergen, en zie, zij werden beroerd en al de heuvelen werden omgekeerd’, (Jeremia 4:23-25).

‘Een vuur is aangestoken in Mijn toorn en het zal de fundamenten der bergen in vlam zetten’, (Deuteronomium 32:22).

‘Ik zal de bergen en de heuvelen woest maken’, (Jesaja 42:15).

‘Zie, Jakob, Ik heb u gesteld zoals een dorsslede, opdat gij de bergen dorst en vermaalt en de heuvelen stelt zoals kaf, opdat de wind ze wegneemt’, (Jesaja 41:15,16).

‘Geeft Jehovah heerlijkheid, eer uw voeten zich stoten aan de bergen der schemering’, (Jeremia 13:16).

Niet iets anders wordt verstaan onder *‘de zeven bergen waarop de vrouw zat die Babylon was’*, (Openbaring 17:9) en ook elders, zoals in, (Jesaja 14:13; Jeremia 50:6; 9:10; Ezechiël 6:3,13; 34:6; Micha 6:1,2; Nahum 1:5,6; Psalm 46:3,4).

Hieruit kan nu vaststaan, wat daaronder wordt verstaan, dat alle berg en eiland vanuit hun plaats zijn bewogen en verder wat in hetgeen volgt daaronder wordt verstaan, *‘dat alle eiland is gevloeden en de bergen niet zijn gevonden’*, (Openbaring 16:20) en nr. 714.

337. En de koningen der aarde en de magnaten en de rijken en de oversten over duizend en de machtigen en alle knecht en alle vrije, betekent degenen die voor de scheiding waren geweest in het verstand van het ware en het goede, in de wetenschap van de erkentissen ervan, in de geleerdheid, uit anderen of uit zichzelf en toch niet in een leven daarnaar.

Dat al deze dingen met bovengenoemde teksten in hun volgorde worden aangeduid, kan niemand weten dan hij die weet wat in de geestelijke zin wordt aangeduid met: koningen, magnaten, rijken, oversten over duizend, machtigen en met knecht en vrije; in de geestelijke zin worden met koningen degenen aangeduid die in de ware dingen zijn, met de magnaten zij die in de goede dingen zijn, met de rijken zij die in de erkentissen van het ware zijn, met de oversten over duizend zij die in de erkentissen van het goede zijn, met de machtigen zij die in de geleerdheid zijn, met de knechten zij die in zulke zaken vanuit anderen zijn, dus vanuit het geheugen, met de vrijen zij die in zulke dingen vanuit zichzelf zijn, dus vanuit oordeel; maar het zou al te ver voeren om vanuit het Woord te bevestigen dat die met al die namen worden aangeduid; wat de koningen betekenen is eerder in nr. 20 getoond; en wat de rijken in nr. 206; wat de magnaten [rijksgroten], blijkt bij, (Jeremia 5:5; Nahum 3:10; Jona 3:7); van groot immers wordt gesproken met betrekking tot het goede, nrs. 896, 898; dat de machtigen en de knechten en de vrijen diegenen zijn die in de geleerdheid zijn, vanuit anderen of vanuit zichzelf, zal hierna worden gezien.

Gezegd wordt *‘zij die daarin waren geweest en toch niet in een leven daarnaar’*, aangezien de bozen, ja zelfs de slechtsten in de wetenschap en in het verstand van de erkentissen van het ware en het goede kunnen zijn en eveneens in veel geleerdheid; maar omdat zij niet daarnaar leven, zijn zij niet daadwerkelijk in die dingen; want wat alleen in het verstand is en niet tevens in het leven, dat wil zeggen niet in de mens, maar het is buiten hem zoals in een

voorhof; maar wat tevens in het leven is, dit is in de mens; het is binnenin hem zoals in een huis; en daarom werden dezen bewaard en de anderen verworpen.

338. Verborgten zichzelf in de spelonken en in de rotsen der bergen, betekent dat zij nu in de boze dingen en in de valse dingen van het boze zijn.

Dat met zich verbergen in de spelonken en in de rotsen der bergen, wordt aangeduid: in de boze dingen zijn en in de valse dingen van het boze, is omdat degenen die voor de wereld hebben geveinsd dat zij in het goede van de liefde waren maar toch in het boze waren geweest, zich na de dood in spelonken verborgen; en zij die hebben geveinsd dat zij in de ware dingen van het geloof waren, maar toch in de valse dingen van het boze waren geweest, zich verbergen in de rotsen der bergen; de ingangen verschijnen zoals gaten in de aarde en zoals spleten in de bergen, waarin zij zich zoals slangen begeven en zich daarin verbergen. Dat zulke plaatsen hun woonplaatsen zijn, heb ik meermalen gezien.

Vandaar is het, dat met spelonken de boze dingen bij zulke geesten worden aangeduid en met de gaten en de spleten de valse dingen van het boze, in de volgende plaatsen: *‘Te dien dage zullen zij binnengaan in de spelonken der rotsen en in de spleten der steenrotsen, wanneer Jehovah zal opstaan om de aarde te verschrikken’*, (Jesaja 2:19).

‘Te dien dage zullen zij binnengaan in de retsen der rotsen en in de spleten der steenrotsen vanwege de vrees voor Jehovah’, (Jesaja 2:21).

‘Zij zullen wonen in de spleten der dalen en in de gaten der aarde en in de rotsen’, (Job 30:6).

‘De trotsheid uws harten heeft u bedrogen, gij die woont in de spleten’, (Obadja 3).

‘Te dien dage zullen zij komen en rusten in de rivieren der verlatingen en in de spleten der rotsen’, (Jesaja 7:19).

‘Het paleis zal verlaten zijn, de helling en de wachttorens zullen zijn op de spelonken tot in het eeuwige’, (Jesaja 32:14).

‘De trotsheid uws harten heeft u bedrogen, gij die woont in de gaten der rots’, (Jeremia 49:16).

‘Zij zullen hen jagen van over alle berg en heuvel en vanuit de gaten der rotsen; zij zullen niet verborgen worden voor Mij, noch zal hun ongerechtigheid verholten zijn’, (Jeremia 16:16,17).

‘Te dien dage zal het zoogkind spelen op het gat van een adder en een gespeend kind zal zijn hand uitsteken op de spelonk van de basilisk’, (Jesaja 11:8).

339. En zij zeiden tot de bergen en de rotsen: Valt op ons en verbergt ons van het aangezicht van Degene Die op de troon zit en van de toorn des Lams, betekent de bevestigingen van het boze door het valse en van het valse vanuit het boze, totdat zij niet enig Goddelijke van de Heer erkenden.

Met de bergen worden de liefden van het boze, dus de boosheden aangeduid, nr. 336; met de rotsen worden de valsheden van het geloof aangeduid; met op hen vallen en hen verbergen, wordt aangeduid: beschermd worden tegen de invloeiing vanuit de hemel en omdat dit plaatsvindt door bevestigingen van het boze door het valse en van het valse vanuit het boze, worden vandaar deze bevestigingen aangeduid.

Met ‘zich verbergen van het aangezicht van Degene Die op de troon zit en van de toorn des Lams’ wordt aangeduid; totdat zij niet enig Goddelijke van de Heer erkenden; onder Hem Die op de troon zit, wordt verstaan het Goddelijke van de Heer in Zich en onder het Lam Hijzelf ten aanzien van het Goddelijk Menselijke; de Heer was ten aanzien van het ene en het andere op de troon, zoals eerder is getoond.

Dat gezegd wordt ‘van het aangezicht en van de toorn van Hem’, is omdat al diegenen die in de spelonken en in de rotsen zijn, niet een voet daaruit naar buiten durven brengen, zelfs niet een vinger uitsteken, vanwege de marteling en de kwelling indien zij dit zouden doen; de oorzaak hiervan is deze, dat zij de Heer haat toedragen, totdat zij Zijn Naam niet kunnen noemen; en de Goddelijke sfeer van de Heer vult alle dingen, die zij niet van zich kunnen

verwijderen dan door bevestigingen van het boze door het valse en van het valse vanuit het boze; de verkwikkingen van de boze dingen doen dit.

Eendere dingen worden aangeduid met het volgende bij Hosea: ‘Zij zullen tot de bergen zeggen: Bedekt ons; en tot de heuvelen: Valt op ons’, (Hosea 10:8); en bij Lukas: *‘Alsdan zullen zij aanvangen te zeggen tot de bergen: Valt op ons; en tot de heuvelen: Verbergt ons’*, (Lukas 23:30).

Dat dit de geestelijke zin van die woorden is, kan niet verschijnen in de letter, maar het verschijnt in de geestelijke zin uit hoofde hiervan dat wanneer het Laatste Gericht wordt voltrokken, dan diegenen die in het boze zijn en in het goede willen zijn, in het begin harde dingen ondergaan, maar minder harde dan diegenen die zich in hun boze door valse dingen bevestigen, want dezen bedekken hun boosheden door valse dingen; eerdergenoemden ontbloten hun boze; en dan houden zij de Goddelijke invloed niet uit, zoals volgt; de spelonken en de holen waarin zij zich werpen, zijn overeenstemmingen.

340. Omdat de grote dag Zijns toorns is gekomen en wie kan bestaan, betekent dat zij zodanig zijn geworden uit zichzelf door de afscheiding van de goede en de gelovigen met als oorzaak het Laatste Gericht, dat zij anders niet zouden uithouden.

Met de grote dag van de toorn des Lams wordt de dag van het Laatste Gericht aangeduid; en met ‘wie kan bestaan’ wordt aangeduid dat zij het vanwege de kwelling niet kunnen uithouden; wanneer immers het Laatste Gericht aanstaande is, nadert de Heer met de hemel en van diegenen die beneden in de wereld der geesten zijn, kunnen geen anderen de Komst van de Heer uithouden dan zij die innerlijk goed zijn; en diegenen zijn innerlijk goed, die de boze dingen als zonden schuwen en tot de Heer schouwen.

Dat de dag van de toorn van de Heer het Laatste Gericht betekent, blijkt duidelijk uit deze plaatsen: *‘Zolang de ontsteking van de toorn van Jehovah nog niet over ulieden komt, zolang de dag van de toorn van Jehovah nog niet over ulieden komt, zult gij misschien verborgen worden in de dag van de toorn van Jehovah’*, (Zefanja 2:2,3).

‘Zie, de dag van Jehovah komt, wreed en der verontwaardiging en der ontsteking des toorns’, (Jesaja 13:9,13).

‘De grote dag van Jehovah is nabij, de dag der ontsteking deze dag, een dag der benauwdheid en der beklemming, een dag der duisternis en der donkerheid’, (Zefanja 1:14,15).

‘Uw toorn is gekomen en de tijd om de doden te richten en om het loon te geven aan Uw knechten en om te verderven degenen die de aarde verderven’, (Openbaring 11:18).

‘Kust de Zoon, opdat Hij niet toorne en gij in de weg vergaat, omdat Zijn toorn binnenkort ontbrandt; gezegend allen die op Hem betrouwen’, (Psalm 2:12).

* * * * *

341. Hieraan zal ik deze gedenkwaardigheid toevoegen:

Ik zag uit de engelse geestelijkheid tot aan zo’n 600 geesten verzameld, die tot de Heer baden dat het hun geoorloofd mocht zijn om in een gezelschap van de hogere hemel op te klimmen. Dit werd hun gegeven en zij klommen op; en toen ze binnengekomen waren, zagen zij hun koning, de grootvader van de koning die heden regeert en zij waren verheugd; deze trad toen op een tweetal bisschoppen toe die onder hen waren en die hij in de wereld gekend had en hij vroeg aan hen: ‘Hoe bent u hier gekomen?’

Zij antwoordden dat zij tot de Heer hadden gesmeekt en dat het hun gegeven was en hij zei tot hen: ‘Waarom tot de Heer en niet tot God de Vader?’

En zij zeiden dat zij beneden zo waren onderricht en hij zei: ‘Heb ik het u niet ettelijke malen in de wereld gezegd dat men tot de Heer moet gaan; voorts ook dat de naastenliefde het

belangrijkste is; wat heeft u toen ten aanzien van de Heer geantwoord?’ Het werd toen gegeven zich te herinneren dat zij hadden geantwoord, dat wanneer men tot de Vader gaat, ook tot de Zoon gaat, maar de engelen die rondom de koning waren, zeiden: ‘U vergist u; niet dit heeft u gedacht; ook gaat men niet tot de Heer wanneer men tot God de Vader gaat, maar men gaat tot God de Vader wanneer men tot de Heer gaat, omdat zij één zijn, zoals de ziel en het lichaam.

Wie gaat tot de ziel van de mens en zo tot zijn lichaam; gaat men niet, wanneer men tot de mens gaat ten aanzien van het lichaam dat men ziet, ook tot zijn ziel, die men niet ziet?’

Op deze twee dingen bewaarden zij het stilzwijgen.

De koning trad op de twee bisschoppen toe en hield twee geschenken in de hand en zei: ‘Dit zijn twee geschenken van de hemel’.

Het waren hemelse vormen van goud; en hij wilde ze geven; maar toen overdekte hen een grauwe wolk en scheidde hen, en zij daalden af langs de weg die zij opgeklommen waren en zij schreven deze dingen in een boek.

De overigen van de engelse geestelijkheid die hadden gehoord dat het aan hun medegenoten was gegeven om tot de hogere hemel op te klimmen, waren bijeen aan de voet van de berg, waar zij hun terugkeer afwachtten; toen zij terugkwamen, groetten zij hun broeders en vertelden ze wat hun in de hemel was overkomen, en dat door de koning aan de bisschoppen twee hemelse vormen van goud van een allerschoonste aanblik waren gegeven, maar dat die uit hun handen waren gevallen.

Toen gingen zij van de open plek waar zij waren, heen naar een bos dat nabij lag en zij spraken daar met elkaar, terwijl ze in het rond keken of iemand hen hoorde, niettemin werden zij gehoord.

Zij spraken over de eensgezindheid en de eendracht en toen over het oppergezag en de heerschappij; de bisschoppen spraken en de overigen schonken hun bijval.

Plotseling, wat mij verwonderde, verschenen zij niet langer als velen, maar als één enkele grote figuur, wiens aangezicht eender was aan het aangezicht van een leeuw, die op het hoofd een getorende tiaar had waarop een kroon stond.

Hij sprak op hoge toon en stapte voort met afgemeten pas en terwijl hij achterom keek zei hij: ‘Wie anders dan mij komt rechtens het oppergezag toe’.

De koning schouwde vanuit de hemel neer, en hij zag eerst allen als één en daarna als verscheidenen eensgezinden en zoals hij zei, in een wereldlijk kled.

Einde zesde hoofdstuk